

II.

23846.

9/2/45

22846. II C. 9. 2

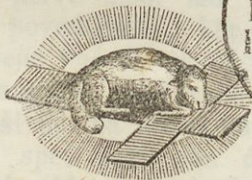
CELESTIAL
MOTHER
OF THE
UNIVERSE

DUŠNI RAJ

v pobožnih

MOLITVAM.

(Peti popravljeni natis.)

V CELI, 1860.

V založbi pri J. Geigerju, bukvarju.

Prisil 30 S.

DUŠNÍ RAL

v pozornosti

(This is a watermark)

Y. 1800

7. xalobní při 1. Leigertje, bukvarje

I.

Juterna Molituv.

Ljubeznjivi Bog, nebeški Oče! svoje perve misli ino želje k Tebi povzdignem, ker si me pretečeno noč skoz svojiga svetiga angelja pred vsim hudim na duši ino na telesu obvarval, in mi spet novi dan doživeti dal, de bi si zopet dones za svojo večno srečo kaj zaslužiti zamogel.

O večna ino neskončna Ljubezen! kako si vender dobrotliv ino milostljiv! iz gole ljubezni si me stvaril, de bi me večno srečniga storil; ino to neizre-

čeno srečo zaslužiti, mi ne zapoveduješ dél, ki bi mojo moč presegli, ampak si pripravljen, mi večno krono podeliti, če se le tvojih zapoved deržim, ktere so vse svete, ino skoz tvojo sveto pomoč dopolniti lehke. Vsako delo, naj bo še tako poravno in majhino, mi v bukve zasluženja zaznamvaš, ino enkrat z večnim zveličanjem plačati hočeš, če je le v tvoji gnadi, ino Tebi na čast storjeno.

In, ker si tako milostliv ino dobrotliv, hočem dones z veselim sercam Tebi služiti, ino se vsakiga greha, kakor nar hujši reči skerbno varvati: vse pa, karkoli bom s tvojo gnado dobriga storil, hočem le s tega

namena storiti, de bi bilo Tebi k časti ino meni k zveličanju.

O trojedini Bog, **O**če! ki si me stvaril po svoji podobi; **S**in, ki si me odrešil skoz svojo prežlahtno kri; **s**veti **D**uh! ki si me posvetil ino me še zmeraj posvečuješ skoz svojo gna-do, — v tvojim nar svetejšim imenu začnem ta novi dan, kteriga mi je tvoja milost podelila. Moja pamet naj misli le na Tebe; moje serce le naj jiše ino želi Tebe; moje roke le naj delajo, kar dopade Tebi; moje noge le naj po tajistih potih hodijo, kateri so dopadljivi Tebi; moje oči se naj odvrčajo v siga, kar je zoperno Tebi; moj jezik naj govori besede, ktere tvojim svetim

besedam niso nasproti. — Tako ravnati, je moje terdno naprejšvetje, moja serčna želja ino volja.

Daj mi k timu mojimu naprejšvetju svojo vsigamogočno gna-do, o moj Bog! ki si moj Stvarnik, Odrešenik ino Posvečevavec; in Ti, o Marija! ki si brez greha spočeta, mati mojiga Gospoda Jezusa, nar čistejša Divica! prosi dones ino vse-laj za mene Boga, de me pred vsim hudim na duši ino telesi obvarje.

Moj zvesti Angelj! ki si meni od Boga za varha dan, sprem-ljaj me dones po vsih mojih po-tih, in varvaj me, de v kak greh ne padem. Sveti (I.) moj

patron! prosi za mene Boga, kateriga že gledaš ino vživaš, de me s svojo vsegamogočno roko podpera in perpelja po tem življenju v sveti raj. Amen.

II.

Večerna Molituv.

(Iz nemških molituvskih bukev M. Hauberja.)

Požegnaj me, trojedini večni Bog, Oče †, Sin † ino sveti Duh †. Amen.

Hvalim ino častim tvoje sv. ime, de si me vslišal, in nisi zaverigel moje molitve, ktero sim davi pred tvoje sveto obličje

prinesel. Sicer mi je še tvoja čudopolna dobrota zavoljo moje kratkovidnosti večidel skrita; toraj Te ne morem tako popolnoma ino močno hvaliti, kakor sim dolžen, in kakor skoz tvojo milost želim; vender Te častim s svojimi ustmi, kolikor s tvojo gnado zamorem, tako za spoznane, kakor za nespoznane dobrote, dokler kje pridem, kjer bom vsako tvojih dobrot spoznal, in Te od obličja do obličja gledal.

Posebno Te hvalim za ljubi križ, kteriga mi vsak dan kakor svojimu vučencu naložiš, de bi se moja duša ložej od vsih pregreh ločila, ino se k Tebi povzdigovati vadila.

Zdaj je spet težava eniga dne prestana, ino spet sim eno stopinjo bližej svojiga zveličanja.

O moj Oče! terdno zavupam, de me boš iz te doline solz v veseli kraj večniga zveličanja predjal. Sicer mi moja vest veliko nezvestobo proti Tebi očita, pa zavupam, de imaš poterpjenje z meno za voljo prelite kervi tvojiga ljubiga Sina, ktera me vsak dan čisti od mojih zgrievanih grehov. Zavupam, de me ne boš zaverigel, ker ničesar toliko ne želim, ko svojih slabih navad se znebiti, ino se zavsims s Tebó skleniti.

Daj mi zdaj ljubi Oče! sladek počitek; v tvoje naročje se vležem. Zatisni mi oči po

svoji očeni ljubezni, ino ostani v mojim spanji sklenjen z mojim Duham, de sovražnik ničesar ne bo zamogel zoper mene. Ti si naš varh, ki nikdar ne spi, ampak vedno nad svojimi otroci čuje. Obvarvaj tedaj to noč mojo dušo ino moje telo, ino vse kar si mi dal, po svoji neskončni milosti. Vsmili se tudi čez vse moje brate, prijatle ino sovražnike, žive ino mertve, in daj jim sad moje revne molitve uživati.

Zadnič prosim: odpri juter zjutraj spet moje oči k novimu življenju, ino napolni moje usta na novo s tvojo hvalo, de bom tako dolgo Tebe hvalil, in Tebi na čast živel, dokler pride ve-

čér mojiga časniga življenja, po katerim tak zlo želim; ino me Ti v grob k počitku položiš, in me spet zbudiš na dan praviga počitka ino veselja tvojih otrok, kjer mi bo sonce vekomaj sijalo, in kjer bom živel v večni resnici ino svetlobi pred Tebo, o Nar-svetejši! Amen.

III.

Molitve k sveti Maši.

Pred sveto Mašo.

Ničesar nimam, kar bi Tebi, o nebeški Oče! dopasti zamoglo, zatoraj tudi ničesar ne morem za zbrisanje svojih grehov

darovati. Zatoraj se prikažem
dones pred tvojim svetim oblji-
čjam v družbi s tvojim preljub-
nim Sinam Jezusam Kristusam,
kateri je zgol svetost, se za
nas grešnike v spravni dar na
svetim križi Tebi daroval, ino
meni ino vsimu človeštvu obilno
zadostenje pripravil.

Le enkrat je vmerl, in zdaj
več ne vmerje, alj vender pri
vsaki sveti maši tajisti kervavi
ofer, kteriga je na svetim križi
dopernesel, nekervavo ponavlja;
On Tebi svoje telo in svojo
kri, katero je enkrat na križi
ofral, naprej derži, ino Te
prosi, de bi nam grešnikam
zavoljo njegove prestane smerti
hotel prizanesti ino milostljiv biti.

Če sim tedaj ravno reven grešnik, tako vender le zavupam, de me boš, o nebeški Oče! dones milostljivo sprejel, na mojo molituv dopadljivo pogledal, ker ne pridem pred Tebe, kakor, de bi sam na se kaj zavupal, ampak, ker svoje zavupanje le v kri ino smert tvojiga ljubeznjiviga Sina stavim, kteriga zasluženje je neskončno.

Ti si nam sam razodel, de imaš veliko dopadajenje nad Jezusam, svojim Sinam, in de je njegova beseda resnična; On je pa rekel, de bomo vse dobili od Tebe, karkolj v njegovim imeni, v zavupanju na nje-

govo preveliko zasluženje prosimo.

Če Te bom tedaj dones prosil, de bi mi, Ti, nebeški Oče! moje grehe odpustil, de bi mi moč podelil, se greha varvati, ino Tebi zvesto služiti, iman terdno zavupanje, de bom vslišan, ker Te za te gnade, kterih nisim vreden, skoz Jezusa prosim, in Ti Njega z mašnikam darujem. Tudi vupam, de boš drugim milost skazal, ktere Ti bom pri današnjim ofru priporočil. Tudi časne dobrote nam boš za voljo tega ofra podelil, ako so k naši večni sreči potrebne. Le potrebno je, de se ž Njim tvojim preljubim Sinam poprej popolnoma sklene-

mo s sveto ljubeznijo, s serčno grivengo, z veliko ponižnostjo, in se tako ž Njim Tebi darujemo.

Oglej se tedaj, o Bog nebeški Oče! milostlivo na mene, svojo grešno stvar, in zavoljo prevelikiga zasluženja svojiga Sina Jezusa Kristusa mi gnado podeli, de se bom pri ofru lete svete maše s tako pobožnostjo znajšel, ktera me zamore zasluženja Jezusove smerti vdeležiti. Zakaj, ko bi prostovoljno pri tim nar svetejšim opravilu raztresen, ali celo v nečimernih, prevzetnih ali pregrešnih mislih zaderžan bil, bi mi poslušanje svete maše ne samo nič ne pomagalo, ampak jez bi

si le tvojo jezo nakopal, in bi po vsaki sveti maši, namesto bolj, le še huji sveto božjo hišo zapustil.

Razsveti o troštar sveti Duh! mojo pamet, de si bom zamogel Jezusovo terpljenje v živo pred oči svojiga duha postaviti; užgi moje merzlo serce z ognjam goreče ljubezni; omeči ga z resnično grivengo čez storjene grehe; ravnaj mojo voljo, de se bo za vsim božji volji podvergla, de ne bom posihmal več želim ali hotel, kar je božji volji nasproti.

O presveta Divica, mati mojiga Jezusa, ino Ti, moj zvesti angelj varh! ino Ti, sveti (I.), meni pri svetim kersti za patrona

dan, z vsim angelji ino nebeškimi zvoljenimi: pomagajte mi pri tim častitljivim ofru mojiga Jezusa častiti, podperajte tudi mojo slabo molituv, de bom zamogel to andaht tako opraviti, de mi bode k pomoči za večno življenje. Amen.

Od prestopa do evangelja.

Blagor meni, de mi je pripušeno, se v tvoji sveti hiši znajti, in Tebe, o moj Bog! v družbi vernih kristjanov častiti ino hvaliti. Res slajši je prebivati v hiši božji, kakor v prebivališah grešnikov. Vse, kar pred očmi imam, mojiga duha razveseljuje ino mojo dušo to-

laži. Kakor so se vsi dobri veselili, kadar je Jezus na svet prišel, tako se tudi jez dones veselim, ker mašnika pri altarju zagledam; zakaj vse na njem mi kaže, de je njegov namestnik, in de za odpušanje grehov med nami ino Bogam stoji. Njegovo dolgo belo oblačilo mi kaže, de je tvoj mašnik ino namestnik, o Jezus! ki si zgolj svetost ino nedolžnost, in de bom tudi jez bel ko sneg in nedolžen postal, če na Tebe, moj Gospod! zavupam, in v solzah preserčne grivenge svoje serce čistim. Njegovo zgornjo oblačilo z zlatimi križi me spomni na oblačilo tvojiga nebeški-ga veličastva, ktero si pa s

križam zamenjal, de bi mene v svojo nebeško veličastvo pripeljal. Štola me spomni na vezilo, s katerimi si Ti, o Jezus! grešno človeštvo spet z nebeskim Očetam sklenil.

Zatorej, če sim ravno reven grešnik, vender v zaupanju živim, de mi boš vse moje zgri-vane grehe odpustil, mene s svojim Očetam spravil in če dalje bolj sklenil. Zakaj, spoznam pred Bogam vsigamogočnim, sveto Marijo, vselaj Divico, svetim Mihelam arhangelam, svetim Janezam kerstnikam, svetimi apostelni Petram ino Pavlam, ino vsim svetniki, de sim veliko grešil z mislami, besedami ino djanjem skoz moj dolg, —

moj dolg, — moj preveliki dolg! Zatoraj prosim sveto Marijo, vselaj Divico, svetiga Mihela arhangela, svetiga Janeza kerstnika, sveta apostelna Petra ino Pavla ino vse svetnike: molite za me pri Bogu vsigamogočnimu.

Naj tudi molituv, ktero mašnik za mene opravlja, ino molituv vsih pričujočih kristjanov k mojimu zveličanju dojde. Z njimi se sklenem, ino prosim: Vsmili se čez mene, o vsigamogočni Bog, odpusti mi moje grehe: ino perpelji me v večno življenje! — Milost, odvezo ino odpušanje mojih grehov mi podeli, o vsigamogočni ino milostljivi Bog! Oglej se na mene,

ino oživi me, de se bo moja duša v Tebi veselila. Skaži mi svojo milost ino daj mi svoje zveličanje. Vslíši mojo pohlevno molituv, ino vzemi gorj moje prošnje. Bodi vselaj z meno, o Gospod! ino z mojim duham.

Gospod! vsmili se čez me, Kristus! vsmili se čez me, Gospod! vsmili se čez me.

(Če se pri maši glorja moli.)

Čast Bogu po višavah, ino mir ljudem na zemlji, ki so dobre, (svete) volje. Hvalimo Te, častimo Te, molimo Te, povzdigujemo Te; zahvalimo se Tebi za voljo tvoje prevelike časti: Gospod Bog, kralj nebeški,

Bo
sp
stu
žje
lje
Ki
mi
de
Ke
sp
Ki
Bo

ko
na
čin
do
živ

Bog vsigamogočni Oče, Gospod, edinorojeni Sin, Jezus Kristus: Gospod Bog, Jagnje božje, Sin Očeta! — Ki odjemlješ grehe svetá, vsmili se nas! Ki odjemlješ grehe svetá, sprejmi našo prošnjo. Ki sediš na desnici Očeta, vsmili se nas. Ker Ti sam si svet, Ti sam Gospod, Ti sam Narvikši, Jezus Kristus s svetim Duham v časti Boga Očeta. Amen.

Molituv.

O Bog! skaži nam svojo brezkončno milost ino reši nas vsih nadlog, v katerih mi revni tečimo. Odženi od nas duha hudobije, napolni naše serca z živo vero, terdnim zavupanjem,

gorečo ljubeznijo, de bomo vse svoje dela v tvojim imeni ino Tebi na čast začenjali ino spe-ljavali. Odverni od nas, če je tvoja sveta volja, tudi vse časne križe ino nadloge, de Ti bomo z veselim sercam služili. Daj nam v sveti veri terdno stati, ktero so nam apostelni prinesli, za njo svojo kri prelili. — Za vse to Te prosimo skoz zasluženje ino smert tvojiga ljubiga Sina ino našiga Gospoda Jezusa Kristusa, kteri s Tebo ino svetim Duham živi ino kraljuje, Bog od ve-komaj do vekomaj. Amen.

Od evangelija do darovanja.

Vstanem v imeni Boga † Očeta, ino † Sina, ino svetiga † Duha, in spoznam skoz ta trojni križ, de hočem tvojo sveto besedo, ktero nam tvoji duhovni naprej berejo, ino po tvoji zapovedi razlagajo, povsod brez strahu spoznati, ino ko bi bilo potreba, tudi za njo svojo kri preliti. Čast ino hvala bodi Tebi Kristus, de si nebeško veličastvo zapustil ino na svet prišel, de bi nas podvučil, kar je k našimu zveličanju potrebno.

(Če mašnik Kredo, to je, vero molijo, moli ti apostoljsko vero, alj pa tri božje čednosti če je do darovanja še veliko časa.)

Tri božje Čednosti.

Vera.

Verjem v tebe, pravi troje-
dini **Bog, Oče Sin** ino **sveti Duh!**
kateri si vse stvaril, kateri vse
ohraniš ino vižaš, kateri do-
bro polonaš ino hudo štrafaš.
Verjem, de je **Sin** božji člo-
vek postal, de nas je s svojo
smertjo na križu odrešil, in de
nas **sveti Duh** s svojo gnado
posvečuje. Verjem in terdim
vse, kar si ti, o **Bog!** razodel,
kar je **Jezus Kristus** vučil, kar
so aposteljni pridgvali, in kar
nam sveta **Rimska katolška cer-**
kuv zapoveduje verovati. Vse
to verjem, ker si ti, o **Bog!**
večna in neskončna resnica ino

modrost, ki ne moreš ne golj-
fati, ne goljfan biti. **O Bog**
stori močnejši mojo vero.

Vupanje.

Vupam in se zanesem na tvojo
neskončno dobroto ino milost,
o **Bog!** de mi boš skoz ne-
skončno zasluženje svojiga edi-
norojeniga **Sina Jezusa Kristusa**
v tem življenji spoznanje, pravo
obžalovanje ino odpušanje mo-
jih grehov, po smerti pa večno
zveličanje dal, ino dodelil, tebe
od obličja do obličja gledati,
ljubiti, ino brez konca uživati.
Tudi vupam od tebe potrebne
pomoči, vse to doseči. Vupam
to od tebe, ker si ti to obljubil,
kateri si vsigamogočen, zvest,

neskončno dobrotljiv ino vsmiljen.
O Bog! poterdi moje vupanje.

Ljubezen.

O moj **Bog!** ljubim te iz celiga svojiga serca, čez vse, ker si narveči dobrota, neskončno popolnoma in vse ljubezni vreden; ljubim te tudi zato, ker si do mene ino do vsih stvari neskončno dobrotljiv. Vošim si iz celiga serca, de bi te jez ravno tako ljubil, kakor so te tvoji nar zvestejši služavniki ljubili, in te še ljubijo. **Z** njih ljubeznijo sklenem svojo nepopolnoma ljubezen; povikšaj jo v meni, o dobrotlivi **Gospod!** bolj ino bolj. **Ker** te tedaj resnično ino iz serca ljubiti želim, ino si to

terdno perzadenem, mi je iz serca žal, de sim tebe, svojo neskončno dobroto, katero čez vse ljubim, tebe, svojiga stvarnika, odrešenika ino posvečovavca razserdil. Zal mi je, de sim grešil, de sim tebe, svojiga vsigamogočniga Gospoda, svojiga narboljšiga Očeta razžalil. Terdno sklenem, vse grehe in hude perložnosti zapustiti, storjene grehe čedalje bolj obžalovati, in nikdar več zoper tvojo sveto voljo ravnati. Vze mi me spet za svojiga otroka, in dodeli mi gnado, ta svoj sklep dopolniti. To te prosim skoz neskončno zasluženje tvojiga Božjiga Sina, našiga Gospoda ino Zveličarja Jezusa Kristusa. Amen.

Od darovanja do povzdigovanja.

V ponižnosti se veržem pred Tebe na svoje kolena, o Bog, nebeški Oče! ino Ti ofram z mašnikam kruh ino vino, in ž njimi sam sebe; ino Te ponižno prosim, de kakor boš kruh ino vino v pravo, živo telo ino kri svojiga ljubiga Sina Jezusa Kristusa spreobernal, tako, de podobe kruha ino vina še ostanejo, namesto kruha ino vina se pa tvoj ljubi Sin kakor pravi Bog ino pravi človek z dušo ino s telesam, s kervjo ino z mesam k našimu zveličanju pred nami znajde, ino se Tebi k odpušanju naših grehov v preve-

liki ponižnosti daruje, — ravno tako po svoji neizrečeni milosti zavolj zaslužnja tvojiga Sina tudi mene popolnoma spreobrneš, de bo celo moje serce prerojeno ino z duham Jezusa Kristusa napolnjeno.

O ljubeznjivi, sveti Oče! te gnade sim silno potreben; zakaj iz nauka Jezusa Kristusa, kteriga s tvojo gnado terdno verjem, mi je znano, de če ne postanemo ponižni ino nedolžni kakor otroci, ne pojdemo v nebeško kraljestvo, moja natura je pa skoz lastno lenobo vsa spačena: prevzetnost me napihuje; lakomnost me na zemljo vleče; sladnost me v svoje mreže sili; nevošljivost mi serce strupi; po-

žrešnost duha pobožnosti od mene odganja, jeza ino togota mir ino ljubezen v meni zatirate; mlačnost ino lenoba mi nobeniga dobriga sklepa popolnoma speljati ne perпустite. Spreoberni me tedaj, če ravno ni drugači mogoče, kakor s križi ino nadlogami: za vsim se Tebi čezdam, napravi z meno, kar hočeš, de le Tebi dopadliv ofer postanem.

O presveta Trojica, Ti veliki, premogočni in premilostlivi Bog! kolike časti ino ljubezni si vender vreden! Mi Te zapustimo, Ti nas pa ne zapustiš; mi se tvoji ljubezni odpovemo, Ti nas pa še le ljubiš ino naše spreobernjenje želiš; mi Te raz-

žalimo, Ti nas pa še hočeš med svoje pokorne otroke v svojo nebeško hišo vzeti, če le svojo hudobijo zgrivamo zapustimo, in kolikor zamoremo, popravimo.

O pač vreden si, de bi se vsi ljudje po celim sveti s tvojimi zvestimi angeli ino z vsimi nebeškimi zvoljenimi sklenili, ino Tebe vedno ino brez vsiga prenehanja hvalili ino častili. **O** svet, svet, svet si Ti, o Bog Zabaot, nebesa ino zemlja so polne tvojiga veličastva. Čast bodi Očetu, Sinu ino svetimu Duhu, kakor je bilo od začetka, ino zdaj ino vselaj, od vekomaj, do vekomaj. Amen.

Zavolj tvoje neizrečene milosti Te tedaj prosimo, o milost-

livi Oče! skoz tvojiga Sina, našiga Gospoda Jezusa Kristusa sprejmi ino požegnaj ta sveti ofer, kteriga Ti darujemo posebno za tvojo sveto cerkuv. Daj ji mir, ohrani ino varvaj jo po celim sveti, kakor tudi njeniga perviga poglavarja, svojiga služabnika, Rimskiga Papeža (I.) našiga Škofa (I.) našiga Cesarja (I.) ino vse, ki se tvoje vere deržijo.

Spomni se tudi milostljivo vsih taistih živih, za ktere sim posebno dolžen moliti, (starišov, bratov, sester, dobrotnikov, žlahte, duhovniga pastirja itd.) — in daj jim po prošnji prečiste Marije Device ino vsih svet-

nikov dušni mir, časno srečo ino po smerti večno življenje.

Podeli nam vsim, ki se v ti sveti hiši znajdemo, pri imenitnim opravili, katero se zdaj približuje, pravo pobožnost ponižnost ino grivengo, de bomo tvojiga Sina v podobah kruha ino vina vredno častili, ino sadu njegoviga zasluženja deležni postali. Amen.

Med povzdigovanjem.

Bodi počešen ino hvaljen, o prečastiti Sin večniga Očeta, presveti Sin Marije Device, — moj Bog, moj Gospod, moj Odrešenik, moj Zveličar! ki si za mene, vbogiga grešnika na križi

vmerl, ino se zdaj spet svoji-
mu Očetu za odpušanje mojih
grehov daruješ. O Jezus, moj
Bog! bodi milostljiv meni vbo-
gimu grešniku, ino spravi me
z razžaljenim Očetam.

Bodi počesena, presveta kri
mojiga Odrešenika Jezusa Kri-
stusa, ki si tekla iz njegove desne
strani k mojemu odrešenju. Vmij
me čedalje bolj od vsih mojih
grehov, de očišen ino vreden
postanem, Tebe o moj Jezus!
v tvoji nebeški časti uživati, ino
od obličja do obličja gledati.
Amen.

Jezus! Tebi živim, Jezus!
Tebi vmerjem, Jezus! Tvoj sim
živ in mertev. Amen.

Po povzdigovanju.

Za kaj zamorem zdaj prositi, de bi ne prejel, ker se sam moj Jezus pred meno znajde, in mojo prošnjo s svojo priprošnjo pri Očetu podpera! Če je tudi moj dolg silno velik, je pa zaslužnje Jezusa, ki se je za mene za poroka ino srednika pri Očetu postavil, še neskončno več. Če tudi ne more nebeški Oče zavolj svoje neskončne svetosti na mene ognuseniga grešnika pogledati, je pa Jezus med Njim ino med menó, ki je zgol svetost. In tako smem, če ravno veliki grešnik, za vse dobre reči prositi, ino zavolj Jezusoviga zaslužnja bom vse

prejel, kar je k mojimu zveličanju.

Nar prvič Te prosim, o nebeški Oče! za tajiste duše, ktere so se že v veri ino zavupanju na Tvojiga Sina iz tega svetá ločile, pa še svojih madežov niso zadosti omile, ino se še v ognju vic pokorijo: stori jih deležne tega presvetiga ofra, kateri se zdaj tukaj na altarju opravlja, očisti jih s krvijo tvojiga nedolžniga Sina, ino vzemi jih pred svoje sveto obličje. Posebno tajistih duš se vsmili, za katere sim nar bolj dolžen moliti (očeta ali matere, bratov ali sester, učenikov i. t. d.) Perpelji jih skoraj v družino ljubih svetnikov ino svet-

nie, ino podeli jim večni mir ino pokoj.

Drugič Te pa tudi prosim: podeli nam vse tajiste dobrote, ki so v molitvi zapopadene, ktero nas je Tvoj ljubi Sin vučil moliti: „Oče naš, kateri si v nebesih i. t. d.“

Ja reši nas, milostlivi Oče! od vsih pretečenih, pričejočnih ino prihodnih zlegov, ino skoz prošnjo prečiste Marije Divice, svetih apostelnov Petra ino Pavla, Andreja ino vsih ljubih svetnikov nam podeli mir v naših dnevih, de bomo vsih grehov prosti, ino pred vso zmoto obvarovani. Skoz Kristusa Gospoda našiga. Amen.

Duhovno obhajilo.

Jagnje božje, ki grehe svetá odjemlješ, vsmili se čez nas!

Jagnje božje, ki grehe svetá odjemlješ, vsmili se čez nas!

Jagnje božje, ki grehe svetá odjemlješ, podeli nam milostljivo svoj mir!

Ó moj ljubi Gospod Jezus Kristus! kako močno želim, Tebe prejeti ino v svoje serce gori vzeti, zakaj, kdor je s Tebo sklenjen, veliki sad pri-nese za večno življenje; brez Tebe smo pa kakor mladike, ki se od vinske terté odrežejo. Ker se pa to zdaj ne da zgo-diti, de bi Te v tvojim presvetim rešnjim Telesi prejel, se pusti

vender v duhu prejeti: napolni me s svojo gnado, de bom posihmal zmeraj ino povsod le to jiskal ino želel, kar je Tebi dopadljivo, in de bom vedno to sovražil, kar Ti sovražiš.

O Gospod! serčno želim, Tebe prejeti, alj nisim vreden, de greš pod mojo streho, ampak reci le eno samo besedo, ino ozdravljena bode moja vbo-ga duša. (Trikrat.)

Prosim Te ponižno, ljubi Je-zus! daj mi vselaj gorečo per-zadevanje, tvoje svete zapovedi dopolnovati; daj mi tudi serce polno grivenge nad storjenimi grehi, de bom vselej, kedar kolj se bom tvojimu namestniku pri-bližal, vreden znajden, se k tvoji

sveti mizi podati, ino Tebe v svoje serce sprejeti.

Podeli mi tudi na mojo zadnjo uro to neizrečeno gnado, ino objiši me, kedar ne bom zamogel več sam k Tebi priti. Daj se mi tedaj s pravo pobožnostjo ino s serčno grivengo prijeti; bodi mi tačas močna bramba zoper vse sovražnike moje duše, de vse premagam ino srečno pridem v tvoje kraljestvo. Amen.

K žegnu ino zadnjimu Evangelju.

O Gospod Jezus Kristus! ki si obljubil, de bo tudi od Tebe požegnan, kdor žegen tvojih mašnikov v ponižnosti sprejme;

na kolenih, ponižen na duši ino telesi, Te prosim, naj se ž e g e n Boga † Očeta, ino † Sina ino svetiga † Duha v vsi obilnosti čez mene zlije, de tvoj pravi vučenc postanem. Amen.

V začetku je bila Beseda (Jezus), ino Beseda je bila pri Bogu, ino Bog je bil Beseda. Ta je bila v začetku pri Bogu. Vse je skoz Njo storjeno, ino brez Nje ni nič storjeno, kar je storjeniga. V Njem je bilo življenje, ino življenje je bilo luč ljudi. . . . Prava luč je bil, ktera razsveti vsakiga človeka, ki na svet pride. Na svetu je bil, in svet je skoz Njega storjen, in svet ga ni spoznal.

V svojo lastino je prišel, in njegovi ga niso sprejeli. Koli- kor pa jih je Njega sprejelo, jim je dal oblast, božji otroci postati. . . **IN BESEDA JE MESO POSTALA**, ino je med nami prebivala, in vidili smo njegovo čast, čast kakor Edi- norojeniga od Očeta, polniga milosti ino resnice.

Po sveti Maši.

O ljubeznjivi Jezus, moj Go- spod ino Bog! kje bom vzel besede, se Ti vredno zahvaliti za te prevelike gnade ino do- brote, ktere si meni, svoji ne- vredni stvari vse dni mojiga življenja, posebno pa dones pri

tem presvetim ofru svete maše skazal? Skoz svoje bitko terpljenje si nam nebesa odperl, svojiga razžaljeniga Očeta z nami spravil, in nas erbe nebeškiga kraljestva storil.

Komaj rojen, sim že postal deležen tvojiga zasluženja, ker sim sveti kerst prejel, kateri me je od poerbaniga greha očistil. De se pa od vsakdanjih slabost očistimo, si nam tudi Zakrament svete pokore zapustil, kateri vsakiga zgrivaniga grešnika očisti. Kar pa že celo ves moj um preseže, je to, de si se nam še sam sebe v svetim Zakramentu altarja, zapustil, v katerim se svojimu Očetu za nas daruješ ino se nam nehvalež-

nim vživati daješ, de bi naše duše moč dobile, na poti tvojih zapovedi stanovitne ostati.

O koljkrat sim tih velikih dobrot že deležen postal! dones si se spet na posvečenim altarlju svojimu Očetu daroval, si mu mojo revšino napréj nosil ino ga prosil, de bi meni perzanesti ino milostljiv hotel biti! Imam tudi to sladko zavupanje, de bom zavolj tega presvetiga ofra to gnado prejel, se vsakiga smertniga greha lahko varvati, če bom le sam hotel; zavupam, de mi bo tvoj Oče tudi časne dobrote skazal, za ktere sim pri sveti maši prosil, če le niso mojimu zveličanju na poti.

Tako brez skerbi ino veš po-

tolažen grem iz tvoje hiše na svoj dom; ker terdno zavupanje imam, de me boš dones celi dan spremljal, ino me vsiga tiga varval, kar bi mojimu zveličanju nasproti bilo.

Bodi tedaj vekomaj hvaljen, preljubi Jezus! z Očetam ino s. Duham, s katerim živiš ino kraljuješ, pravi Bog, od vekomaj do vekomaj. Amen.

Kratka viža sveto Mašo slišati.

K začetku.

Ponižno se perbližam k tvojimu svetimu altarju, ino terkam na svoje pregrešno, pa zgrevano serce rekoč: Bog bodi

milostliv meni vbogimu grešniku!
 Tajisti nekervavi ofer noviga
 testamenta, kateriga je Jezus
 veliki četertek per zadnji večerji
 gori postavil k večnimu spominu
 kervaviga ofra, kateriga je sam
 na križi skozi prelivanje svoje
 kervi gori postavil, tajisti ofer
 bodo zdaj na svetim altarju
 žegnani mašnik ponovili, kakor
 je od Jezusa naročeno: **Storite**
 to k mojimu spominu, ino ko-
 likokrat kolj boste leto storili,
 tako storite vselej k mojimu
 spominu.

Z spodobno pobožnostjo ino
 zbranim duham želim vse mo-
 litve ino svete opravila mašni-
 kove spremljati, ino per vsa-
 kimu tih štirih imenitnih delov

svete maše dobro prevdariti, kaj se na altarju godí. Obvari mene, o Bog! skozi razsvetljenje svetiga Duha, de me ne bojo raztrošene misli motile, temuč de se bojo vse moje želje samo per temu gori deržale, kar se na svetim altarju opravlja.

K Evangelju.

V letimu evangelju se meni naprej berejo tvoji nauki ino besede, moj Zveličar Jezus Kristus! ino jaz per timu svetimu branju vstanem, k očitni mu znamenju, kako perpravljen bi imel biti po letih tvojih naukih hoditi ino živeti.

Jaz se prekrižam k začetku svetiga evangelja na čelu, na

ustah ino na persah k spominu, de bi vse moje misli, besede ino želje imele tvojim zapovedam vdane biti. Ino ker vidim, de mašnik k koncu evangeljske bukve kušnejo, tako me leto lepo opominja, z kakim veseljam bi imel božjo besedo poslušati ino kako hvaležen bi imel biti tebi moj Jezus! za vse tvoje božje nauke, katerih dopolnjenje samo bo mene izveličalo. Amen.

K Ofrovanju.

Jaz združim zdaj svoje misli z mislimi mašnika, ino ofram tebi gori, Oče nebeški! leta ofer svete maše za odpušanje vseh mojih storjenih grehov, za svojo

časno ino večno srečo, za svoje bližnje, prijatle ino sovražnike, za žive ino mertve. Zraven tega ofra želim pa tudi vse svoje terplenje ino britkosti, vse premagovanje svojih skušnjav, ino vse, kar koli po svojim stanu ino svoji moči dobriga storim k tvoji časti gori ofrati. — Posebno zgrevano, spokorjeno serce, brumnost ino pokoršina proti tvojim svetim zapovedam je tebi nar prijetnejši dar tvojih služabnikov. — Tak tebi dopadljiv offer naj celo moje življenje bude; moje žive dni želim tebi služiti, de bom vreden kedaj v nebesih z vsimi izvoljenimi ino angelcami tebe častiti ino hvalliti. Amen.

Per ino po povzdigovanju.

Jaz molim o Jezus tvojo sveto Rešnjo Telo v podobi kruha, ino verjem, de si zdaj kakor pravi živi Bog z dušo ino z telesam pričijoč.

Jaz molim o Jezus tvojo sveto Rešnjo kri, ino verjem, de si tukaj kakor pravi živi Bog z kervjo ino z telesam pričijoč.

Jaz verjem na tebe o Jezus — jaz zaupam na tebe, jaz ljubim tebe čez vse iz celiga svojiga serca, ino iz cele svoje moči. Naj leto ponovljenje tvoje smerti na svetim altarju meni ino vsim živim na zemlji ino vernim dušam v vicah tako k odrešenju ino k izveličanju pomaga, kakor je tvoja smert na križu nam

vsim nebesa odperla, naj sveta
Rešnja kri na altarju mene ino
 vse grešnike tako od vseh ma-
 dežov greha opere, kakor je
 tvoja na svetim križu prelita kri
 nas vse od grehov očistila.
Kakor ti o Jezus tvoji neskon-
 čni ljubezni do nas stanoviten
 ostaneš, tako daj tudi meni o
Bog per vsakimu pergodenju
 dar moči ino stanovitosti. **Ka-**
kor ti o Jezus svojim sovraž-
 nikam odpustiš, ino za nje k
Očetu moliš, tako odpustim tudi
 jaz svojim sovražnikom, ino za
 njih razsvetljenje Boga prosim.
Kakor ti moj **Zveličar** svojo dušo
 nebeškemu **Očetu** izročiš, tako se
 tudi jaz že za svojo smertno uro
 nebeškemu **Očetu** perporočim.

K Obhajilu.

Jagnje božje, ktero celiga sveta grehe odjemlješ, vsmili se čez mene! O Gospod jaz nisem vreden de greš pod mojo streho, ampak reci le eno besedo ino ozdravljena bo moja duša.

Telo ino kri mojiga Gospoda Jezusa Kristusa obvari mojo dušo za večno življenje. De se ravno nevreden spoznam k mizi božji perstopiti, vunder želim saj tako čist biti, de bi moje telo vselej ino vredno stanovanje mojiga Izveličarja bilo. Pridi o Jezus z svojo gnado k meni, ino bodi moj trošt ino moje večno veselje.

K koncu.

Poterdi večni Bog iz tvojiga nebeškiga kraljestva leta sveti žegen, kateriga zdaj mašnik čez mene storijo, požegnaj moje dela ino opravila; odverni vsako neprevideno nesrečo; vižaj moje misli, želje, besede ino vsako moje djanje, stori mene srečniga ino izveličaj me.

Vzemi gor o Bog! mojo ponižno zahvalo za vse telesne ino duhovne dobrote ino gnade, ktere sem med letim ofram svete maše od tvoje milosti za sebe ino druge izprosil. Čast ino hvala bodi Bogu Očetu, Sinu ino svetimu Duhu. Amen.

IV.

Molitve k Spovedi.

Pred Spovedjo.

O nar svetejši **Bog!** kako ljubeznjivo me kličeš k spreobrnjenju! Tvoj glas me opominja, de naj grešni pot zapustim, po katerim hodim, in naj se spet v tvoje milostljive roke veržem: vest mi mirú ne dá, ampak me sili k pokori. **O** moj **Bog!** jaz vidim, kako resnično je to, kar je tvoj **Sin**, **Jezus Kristus** vučil, de nočeš smerti grešnika, ampak de želiš, de bi se spreobernal ino vekomaj živel. Zakaj, ko bi me **Ti**, o moj **Bog!** ne hotel več sprejeti, bi me

skoz vest k spreobrnjenju ne klical!

O milostljivi **O**če, toljkokrat, ino tako zlo sim Te razžalil, ino vender me še kličeš! **K**daj bi že bil zaslužil, de bi Ti bil na vselej svoje milostljive oči od mene odvernil, in vender mi še daš priložnost, se svojih grehov čisto spovedati, ino se tako s tvojo razžaljeno pravico spraviti!

Razsveti, o sveti **D**uh! moja zastopnost, de bom prav spoznal, kako veliki grešnik sim pred Tebo: podeli mi dar serčnosti, de bom brez strahu tudi tako svojo vest odkril spovedniku, kakor se v resnici znajde; podeli mi dar strahu bož-

jiga, kateri me bo varval, presvete Zakramente nevedno prejeti; podeli mi pa tudi dar pobožnosti, de bom s pravo serčno grivengo, resnično ponižnostjo, ino s pravo andohtjo to imenitno delo opravil, kteriga zdaj pred sebo imam.

(Zdaj premišljuj skerbno, kaj si hudiga storil, in kader se več ne spomniš, moli naprej.)

O moj Bog, **Ti** večna ljubezen! toliko hudiga sim storil, in **Ti** si mi še perzanašal, in si mi še gnado dal, svoj reven stan prav spoznati, de bi se ž njega rešil. **O** **Ti**, nezmerna Dobrota! kam bi bil jez reven prišel, ko bi me **Ti** po svoji

pravici v tem stani iz življenja k sodbi bil zaklical! — Kako me vendar grivajo moji grehi, ker si Ti tako dober, jez pa tako hudoben, Ti zgola dobrota proti meni, jez pa zgola nehvaležnost proti Tebi. Ne toliko, de sim z mojimi grehi nebesa zgubil ino pekel zaslužil, temuč nar bolj zato, de sim Tebe, o večna Dobrota ino Lepota! ž njimi razžalil, v britkosti žalujem.

Hvalite mojiga ljubiga, usmiljeniga Boga vsi angelji ino svetniki za voljo njegove prevelike milosti! Tudi jez ga bom hvalil in posihmal vedno častil: nikdar se nočem več na ta nevarni pot proti večnimu pogubljenju pover-

niti; kar zdaj se podam k bož-
 jimu namestniku, in mu hočem
 v britkosti svojiga serca vse
 svoje grešne rane odkriti, de
 spet očišen, in mojimu Bogu
 dopadljiv postanem. O prečista
 Divica Marija, mati mojiga raz-
 žaljeniga Jezusa, ino tudi moja
 milostljiva mati! kakor tudi vi,
 čisti angelji ino svetniki, spro-
 site mi pri Bogu to gnado, de
 bom k zveličanju svoje nevmer-
 joče duše to spoved opravil, ino
 skoz njo opravičen, vreden po-
 stal, z vami svojiga Boga gle-
 dati ino hvaliti brez vsiga kon-
 ca. Amen.

Po Spovedi.

Bodi zahvaljen, o vsmiljeni Bog! za to neizrečeno gnado, de si me spet med svoje ljube otroke nazaj vzel, ino mi vse hudobije odpustil. Nikdar več me nima moja spačena natura, nikdar več zapeljivost svetá v revni pregrešni stan nazaj potegniti. Zvesto hočem spolniti vse kar so mi tvoj namestnik na spovedi naložili: tako bom svoje hudobije nekoliko popravil in se okovaril, de me greh več zmotil ne bo.

O Jezus! zdaj sim čisto tvoj; le tvoje neskončno zasluženje ino tvoja bitka smert mi je zgubljeno gnado pri Očetu spet za-

dobila, zatoraj posihmal ne bom več poslušal na zapeljivi glas svetá, ampak le na tvojo sveto besedo, na tvoj sveti evangelj. Zarés sim pripravljen, posihmal rajši vse zgubiti, tudi svoje življenje, kakor pa Tebe, o večna Ljubezen. Amen.

V.

Molitve k sv. Obhajilu.

Pred svetim Obhajilam.

☉ srečni dan, na katerim mi je pripušeno, se k mizi podati, pri kateri angelji strežejo, in pod podobo kruha Tajistiga v svoje serce sprejeti, pred katerim an-

gelji svoje obličje zakrivajo,
 — svojiga Boga ino Gospoda,
 kralja nebes ino zemlje, moje
 duše zdravnika — Jezusa Kri-
 stusa.

Alj kako mene to plaši, če
 premislim svojo nevrednost! če
 premislim, de si Ti, moj Jezus!
 le prečisti Divici Mariji, ne-
 dolžnemu Jožefu ino brumnim
 pastirčkam to gnado dodelil, de
 so te smeli pri Tvojim rojstvu
 gledati, objemati ino na rokah
 nositi, pregrešnim očem judov-
 skiga ljudstva se pa nisi viditi
 dal: moje serce od strahu tre-
 peče, če to prav prevdarim;
 bojim se, Tebe v tajisto spre-
 jeti, ker je bilo toliko krat od
 hudih grehov ognuseno!

Če pa na drugi strani to preveliko ljubezen pogledam, katero si vselaj vsim zgrivanim grešnikom skazal, — kako si se aposteljniam, ki so bili še slabostam podverženi, sam z lastno roko vžiti dal, in dvem vučencam v Emavzi, če sta ravno še bila v veri slaba, ravno to gnado dodelil, tako moje pobito serce spet zavupanje zadobi, ino mi serčnost daje, se k Tebi, studencu vse svetosti podati in s Tebo skleniti. Tudi to mi serčnost daje, k tvoji mizi perstopiti, ker so mi sam spovednik, ki so tvoj namestnik, k tvoji mizi perstopiti pripustili. — Tudi si Ti, o presladki Jezus, sam večkrat rekel: de nisi prišel na svet za

voljo pravičnih, ampak le za voljo grešnikov, in si sam slabe k sebi klical rekoč: „Pridite k Meni vsi, ki se trudite ino ste obteženi, ino Jaz vas bom okrepčal“. (Mat. 11, 28.)

In tako, o Gospod! se hočem podati k tebi, ino pri Tebi za svojo dušo zdravila jiskati. Nevreden sim zares te prevelike gnade, to sam spoznam, ali serčno voljo imam, svoje pregrehe popolnoma zapustiti, se vsakiga, tudi nar manjšiga greha skerbno varvati, in si tako perzadevati, de bi čedalje, bolj vreden postal, k tvoji presveti mizi perstopiti.

O ljubi Jezus! saj Tebi ni

ničesar skrito, saj vidiš, de zdaj resnično voljo imam, Tebi zvesto služiti. Ti vidiš moje serce, kako zdaj družiga ne jiše, kakor le Tebe samiga: zato Te ponižno prosim, pridi, ino poloti se ga za vsim, napolni ga s svojo sveto gnado, de ne bo nikdar več oslabeledo ino kaj družiga jiskalo, kakor le Tebe, ino izpolnjenje tvojih svetih zapovedi.

Pridi, o Jezus! ino ociraj moje serce s čednostmi ponižnosti, čistosti, gorečnosti ino prave ljubezni do Tebe, o moj Bog! ino do mojiga bližnjiga.

Daj, de vsemu hudimu za vsim odmerjem, in le Tebi, svojimu Gospodu živim, dokler

me pokličeš k večni presrečni večerji gori v svete nebesa. Amen.

Po svetim Obhajilu.

Reci zdaj moja duša, de je dober, ino de njegovo vsmiljenje nima konca ne kraja! —

Povzdiguj ino hvali Ga, kar kolj zamoreš, ker ti tudi On ni zamogel večje ljubezni skazati, kakor je ta, de se je ponižal, se s tebò, revno stvar skleniti! —

Odstopi proč, reven svét z vsim, kar veliko ino imenitno imenuješ! vsa tvoja imenitnost ino lepota je prazna reč, ktera le z britkostjo napolni serce, ki jo jiše! —

Le tukaj je dobro biti, z Jezusam prebivati; ž Njim križ nositi; — ž Njim živeti ino umreti!

Že na zemlji, v dolini solz, vživa sladek mir, kateriga svet ne more dati, kdor je z Jezusam sklenjen; po smerti je pa obljubil, veselje narediti, ktero ves človeški um preseže, — vsim ki Ga tukaj jišejo, v ljubezni po Njem hrepenijo, z ljubeznijo pregrešno poželjenje premagajo in vsi hudobiji za vsim odmerjejo!

Povzdiguj Ga tedaj, moja duša, in nikolj ne pozabi ljubezni, ktero ti je dones skazal: bodi čisto njegova, ker se je tudi On ponižal, čisto tvoj biti.

Ne odreci Mu ljubezni, ktero On pri Tebi, svoji nevredni stvari jiše.

Bodi tedaj hvaljen ino češen, o preljubi, o presladki, o pre-milostljivi Jezus, moj Bog ino moj Gospod! O de bi Te vsaka pametna stvar častila ino hvalila, kakor Te je častila ino časti tvoja prečista deviška mati Marija; — kakor Te častijo ino hvalijo tvoji zvesti angelji ino nebeški izvoljeni! O de bi zamogel tudi jez slab človek vse-laj Te po vrednosti častiti, ino vse opravila svojiga stanu Tebi na čast zvesto dopolnovati! —

Pa imam tudi veliko zavupanje, de bom zamogel, ker sim s Tebo sklenjen, ki vse zamo-

reš. Ker si Ti, o Vsigamogočni! z meno, kdo ino kaj zamore zoper mene biti? S tvojo gnado ino pomočjo zamorem vse speljati, karkolj je k tvoji časti ino mojimu zveličanju potrebno. Ker Tebe imam, z zavupanjem lahko s svetim Pavlam rečem: „Kdo nas bo ločil od ljubezni Kristusove? ali nadloge? ali strah? ali glad? ali nagota? ali nevarnost? ali preganjanje? ali meč? Vse to premagamo zavolj Njega, ki nas je ljubil. Zakaj svest sim si, de nas ne bo mogla ne smert, ne življenje, — nobena moč in nobena stvar ločiti od

ljubezni božje, ki je v Jezusu, Gospodu našim“.
 (Riml. 8, 35.) Če me bo svet spet hotel v svoje nesrečne mreže zaplesti, ali če me bo moja spačena natura spet hotla premagati; če me bodo skušnjave napuha, lakomnosti, nečistosti, nevošljivosti, nezmernosti, sovražtva, lenobe spet hotle premotiti, saj zdaj že vém, kje je orožje, se zoper nje vojskovati; saj zdaj že vém, kje je pomočnik zoper vsako, tudi nar hujšo, hudobno moč; k svojimu Jezusu bom spet prišel; pred njegoviga namestnika se bom vergel, mu bom svoje težave potožil ino svoje rane odkril: on mi jih bode skoz

oblast, ktero od mojiga Jezusa ima, zacelil, in tu pri sveti mizi bom spet moč zadobil, se čedalje ložej zoper vso hudobijo vojskovati.

O ljubi Jezus! Ti preserčni ženin moje duše! skrij me v svoje presvete rane, ino brani me pred vsimi mojimi sovražniki. Daj mi moč, v mojih dones storjenih naprejvzetjah stanovitnim ostati, de krono zado-
bim, ktero si obljubil vsim tajistim, ki ostanejo stanovitni noter do konca svojiga življenja, in de bom vreden znajden, Te tamkaj brez vsiga zagrinjala od obličja do obličja vekomaj gledati ino vživati. Amen.

VI.

Priložne Molitve.

Ob kaki časni sreči.

O Bog! vse dobro pride od Tebe; tudi to srečo, ktere se zdaj veselim, spoznam za nezasluzen dar tvojih rok. Vse, kar nam Ti pošlješ, le k našimu zveličanju pošlješ: srečo ino nadloge, veselje ino žalost. Ti hočeš, de bi si s časno srečo večno srečo perkupili, Ti hočeš, de bi v terpljenji se še bolj s Tebo sklenili. **O** dobrotljivi Bog! kako sim vender dolzen, Te hvaliti ino častiti: mene skoz srečo k sebi

vodiš, toliko mojih bratov ino sester pa le skoz težave k sebi napeljuješ. Komur zdravje, dobro ime ino premoženje podeliš, timu daš lepo priložnost, bolj veselo ino ložej Tebi služiti, ino svojimu bližnjimu v telesnih ino dušnih potrebah pomagati.

Kako nehvaležen bi vender jez bil, ko bi se zdaj čez svojiga bližnjiga povzdigoval ino se v svojim sercu prevzel! Ravnal bi tvojimu modrimu namenu nasprot, ino bi obernel tvoj ime-nitni dar le k svoji nesreči; padel bi pri Tebi v zamero, ino bi tvojo gnado zgubil, ktero le ponižnim podeliti hočeš.

O dobrotljivi Bog! daj mi to

gnado, de **Ti** vedno za to časno dobroto hvaležen ostanem: naj tudi nikdar ne pozabim, de bodem moral enkrat od vsakiga tvojih darov rajtengo dati, kak sim ž njim hišoval. Naj ne pozabim, de me tudi še znajo težave ino britkosti zadeti, kakor si jih po veliki sreči svojimu hlapcu Jobu ino drugim zvoljenim po svoji modrosti pošiljal, de bi jih še bolj očistil, ino še bolj terdno s sebo zedinil.

Moj Bog! za vsim se Tebi čez dam! bodi hvaljen ino češen v veselju, bodi hvaljen ino češen v žalosti. Kakor **Ti** storiš, je dobro, tvoje imé naj bo hvaljeno vekomaj. Amen.

Ob kaki nesreči.

Moj Oče! zdaj še le prav spoznam, de me ljubiš, ker me tepeš; zakaj Oče, kateri svojiga nepokorniga otroka ljubi, ga tepe. Hudo si me objiskal, o moj Bog! moja natura zdihuje pod butaro težav. Ali Ti vdaríš, ino ozdraviš, ožališ ino razveseliš, nobenih skušnjav ne pošlješ, katerih bi mi ne mogli prenesti. Tepeš me za voljo mojih grehov tukaj, de bi me tamkaj v večnosti tepsti ne bil prisiljen. — Ah! ljubi Oče! velika je sicer moja britkost, ali še večje sim zaslužil: če tudi hudo štrafuješ, vender še ne tako, kakor grešnik zasluži.

Zatoraj imam terdno zavupanje, de mi bodeš spet to težavo odvzel, če le mojim zveličanju ne bo nasproti. Ino če mi jo po svoji očetovi previdnosti tudi ne odvzameš, — zavupam jo s tvojo gnado ino pomočjo prenesti, tako, de mi bo k zveličanju došla. Zakaj bi jez grešnik ne hotel terpeti, ker so tvoji nar zvestejši prijatli, ljubi svetniki, še veliko več morali za nebesa prestati! in koliko si Ti, moj Jezus! prestal, de bi nas le od večniga pogubljenja odrešil! —

O Jezus! rad — rad terpim, svoje terpljenje s tvojim terpljenjam sklenem, in ga Tebi v dar prinesem. Hočem sicer vso

človeško modrost na to ober-
niti, de bi se tiga križa znebil.
Če pa vender ni tvoja volja,
meni ta križ odvzeti: naj bo,
kakor Ti hočeš! — „Tukaj žgej,
tukaj reži“, prosim s svetim
Avguštinam, „de mi boš tam-
kaj prizanesel“. Amen.

Posvečenje dela.

Pred delam.

O Bog! Ti si nas za Se stva-
ril, toraj moramo vse iz ljubezni
do Tebe storiti. Ker si tedaj
zapovedal, de si mora vsakteri
zdrav človek sam svoj kruh za-
služiti ino svojimu slabimu bliž-
njimu pomagati, daj mi, de to
delo srečno dodelam. Še bolj

Te prosim: daj de bo k Tvoji časti ino k mojimu zveličanju opravljeno.

Med delam.

O Bog, le Tebi k časti, le iz ljubezni do Tebe, ino k mojimu zveličanju.

Po delu.

Zahvalim se Ti, moj Bog! de si me podperal, to delo dobro skončati. Se je prevzetnost ali lakomnost vmes družila, — spreglej mi, o ljubi Oče! ino očisti čedalje bolj moj namen.

Posvečenje veselja.

Pred veseljam.

(Če se misliš po njivah, travnikih, vinogradih i. t. d., iz kratkiga časa sprehajati.)

O ljubi **Oče!** kako dobro, modro ino lepo si vse reči stvaril! ne le k našimu pridu, tudi k našimu veselju so vse stvarjene reči. Iz lepote reči, ktere vidimo, nas hočeš sklepati učiti na veliko večo lepoto tajistih reči, katerih ne vidimo. Ino zares, ker je že zemlja tako lepa, če je ravno od grehov ostudena, kakšna še le mora lepota svetih nebes biti, ktere so le za plačilo samih čistih duš namenjene! **O** ljubi **Bog!**

daj mi zdaj, ko nekoliko od dela počiti želim, to gnado, tvojo vsigamogočnost, modrost ino ljubezen v stvarjenih rečeh spoznati, občudovati ino Tebe častiti, ki si za nas vse tako lepo stvaril.

(Če greš med ljudi h kakšnemu go-
dovanju, ženitovanju, likofu ali s
kratkiiga časa.)

Ljubi Oče! mi vsi smo tvoji otroci, ino bratje ino sestre med seboj. Zatoraj si nam ljubezen ino nagnjenje eden do družiga v serce položil, ino nisi prepo-vedal, de bi se po storjenim deli ne smeli včasih, kakor dobri otroci, pošteno ino nedolžno skupaj veseliti. V nadlogah smo

dolžni eden drugimu v pomoč stati, v sreči pa tudi smemo eden drugimu k spodobnimu veselju pomagati, de bi si tako enokoliko to veselje pred oči postavili, ktero nas v tvoji hiši čaka, če ti tukaj brez madeža služimo.

Hočem se toraj zdaj med dobre ljudi podati, kateri tvoje ime spoznajo ino v tvojim strahi živijo, de si eno malo od težav svojiga stanu oddehnem. Daj meni ino celi družini to gnado, de se bomo pobožno ino pošteno med sebo veselili, kakor se kristjanam spodobi, ki so na tvoje ime keršeni. Noben den naj ne prime dobriga imena svojiga bližnjiga; vsa prevzet-

nost, prepír, ino razvuzdano govorjenje, vse nespodobne ino sovražne misli, vsa nezmer-
nost (nezmasnost) naj od nas
beži, de nam bo to veselje k
časnimu ino večnimu pridu.
Amen.

Po veselju.

Zahvalim se Ti, o Gospod!
za to nedolžno veselje, ktero
je moje serce razveselilo ino
moje telo oživelo, de se spet
zamorem na svoje delo podati,
ino Tebi z lehkim sercam slu-
žiti. Odpusti mi, o Bog! kar
sim Te zraven razžalil, — ino
zmeraj bolj očisti moj namen.
Amen.

Pred nastopam noviga stanú.

Nar modrejši Bog! vse si stvaril po svoji modrejši ino dobrotljivši previdnosti. Vsaki stvari si njen prostor ino njene dolžnosti namenil; ino le tam dobro obstoji, kamur jo Ti želiš. Vsakimu človeku si druge lastnosti ino druge moči podelil, ker si vsakiga h odločenimu stanu namenil. Če si pa človek kak drug stan zvoli, ima veliko težav v njem, in po verhi še lahko svojo dušo pogubi. O Bog! ne pripusti se mi prenagliti, ne pusti me brez premisljaka, ali iz napa, lakomnosti, ali iz mesenih želj v nov stan stopiti, ampak

naj prav pridno ino skerbno svojo naturo spregledam, de tajisti stan izvolim, v katerim me Ti imeti hočeš, in v katerim narložej svoje zveličanje dosežem. — Poprej, kakor to stopinjo storim, od ktere cela moja časna, ino lahko tudi moja večna sreča visi, hočem prav pridno moliti, Tebe za razsvetljenje prositi, ino modre, pametne ljudi, posebno svojiga spovednika za svet vprašati. Razsveti moje svetovavce ino mene, de bomo tvoj namen spoznali, ino de v tajisti stan pridem, v katerim Ti bodem zamogel tukaj zvesto služiti, ino iz kateriga bom v srečni stan zvoljenih sprejet. Amen.

VII.

Molitve za bolnike.

**Kratke molitve, vmerjo-
čimu naprej moliti.**

Moj Bog! skorej bodeš mene od mojih težav rešil, ino k sebi poklical! naj se zgodi po tvoji volji!

Zahvalim se ti, moj Bog! za vse, kar si meni moje žive dni dobriga storil, na truplu ino na duši. — Ti si meni dober, tako silno dober bil. — Še zdaj zavupam na tvojo dobroto, saj vem, de ne zapustiš nobeniga, katir na tebe zavupa, moj Bog! v zavupanju grem iz tega sve-

tá, de boš še v večnosti moj ljubeznjivi Oče.

Velikokrat sem tebe razžalil, tvojim zapovedam nepokoren bil ino grešil; pa griva me zdaj iz serca vsak ino sleden greh; odpusti meni vse, kar sem tebe razžalil, zavoljo Jezusa mojiga Zveličarja, ino njegove rešnje smerti.

Ti vidiš, o Bog, kaj jaz zdaj terpim — preloži meni moje težave; podpiraj mene s tvojo pomočjo. — Po tvoji volji hočem živeti; voljno vzamem svoje terpljenje iz tvojih rok.

Verjem na tebe, Bog Oče, večna resnica, ino na Jezusa mojiga Zveličarja, ino troš-

tarja svetiga Duha; poterdi o Bog, leto vero še v mojim sercu.

Zavupam na tvojo milost, nebeški Oče! ino na zasluženje Jezusovo — ino na gnado svetiga Duha; — pogmeraj, o Bog, moje zavupanje!

Tebe ljubim do smerti moj Oče ino stvarnik — ino tebe Jezus moj vučenik ino Zveličar — ino tebe sveti Duh, moj varh ino troštar; — obderži leto ljubezen v mojimu sercu do mojiga zadnjiga zdihljeja.

Molim tebe, pravi živi Bog nikar ne stori z meno po mojimu zasluženju, ampak po svoji milosti.

Tudi vse svoje bližnje perporočim tvoji previdnosti — ne

zapusti njih — bodi njih vsih
Oče ino varh!

Z mirnim sercam bom svet
 zapustil, zakaj jaz sem se tebi,
 moj **Bog** perporočil, — vse
 svoje skerbi ino želje tebi po-
 tožil — ti bodeš z meno vse
 dobro storil.

Skorej o **Bog**, bo moje terp-
 ljenje dokončano! **Oče**, v tvoje
 roke perporočim svojo dušo.

Molitve okolistoječih za bolnika, kateri vmira.

Vsmiljeni **Bog**! perbližuje se
 zdaj ura, kir se bo duša letiga
 našiga brata (naše sestre) od
 sveta ločila, ino bo pred sodbo
Jezusovo poklicana.

Obderži v njegovimu sercu pravo luč keršanske vere — poterdi njegovo zavupanje, užgi v njegovimu sercu, še v zadnjimu zdihovanju pravo ljubezen proti tebi, ljubeznjivi Bog!

Peljay ino postavi njegovo dušo v tajisti presrečen kraj, kjer bo tebe, večni Bog! v pravi luči od obličja do obličja gledala.

Naj te požegna Bog Oče, kteri ti je truplo ino dušo stvaril! —

Naj te poživi ino požegna Bog Sin, tvoj Gospod ino Zveličar, kteri je tudi za te na križu vmerl, ino te skoz svojo smert odrešil.

Naj te požegna ino potrošta Bog sveti Duh, kteri te je že

per svetim kerstu s svojo gnado posvetil.

Loči se keršanska duša od tiga svetá! Jezus Kristus, ktir je za te na križu vmerl, te naj reši od večne smerti. Bog ti daj večni mir, ino večna luč ti naj sveti. Amen.

Čez vse dobrotljivi Bog! daj nam vsem tako živeti, de bomo brez strahu svojo zadnjo uro perčakali; ino pomagaj nam v vseh rečeh tako se zaderžati, kakor bomo na smertni postelji želeli, de bi žive dni bili storili ino živeli. Spomniti se hočemo na poslednje reči ino nikdar ne bomo grešili. Amen.

Molituv za srečno zadnjo uro.

Večni Bog, Oče življenja ino smerti! sklenjeno je, de more vsaki vmreti! pa kdaj? ino kako? to nam je vsim prikrito. Zatorej, o moj Zveličar! ponižno te prosim skoz tvojo sveto rešnjo kri, za me do kaplje na križu prelito, daj, le daj mi svojo gnado, se k poslednji uri srečno pripravljati, ino ne pusti, de bi jez svoje serce preveč na nečimernost goljufniga svetá vezal. Daj mi svojo pomoč, de bom k tvoji časti vse storil, ino tako mojo dušo ohranil. Ja jez hočem skoz molituv, skoz dobre dela ino skoz vred-

no zavživljanje svetiga rešnjiga Telesa se serčno k smerti pripravljati, de, kader bo hladen večer pokoja prišel, bom najdel v tebi o Jezus! svoj trošt ino veselje. Le svojo ljubezen, o Jezus! mi daj, ino — tvoje presveto rešnje Telo de naj prejmem, po tem pa sim srečen, močen, ino ne bom omagoval na poti v dolgo veselo večnost. Amen.

Perporočenje.

Duša Kristusova, posveti me!
 Telo Kristusovo, zveličaj me!
 Kri Kristusova, napôji me!
 Voda iz desne strani, opêri me!
 Terpljenje Kristusovo, poterdi me!
 O dobrotljivi Jezus, vsliši me!
 V svoje svete rane zakrij me!

Se od tebe ločiti ne pusti me!
 Pred peklenkim sovražnikom vari me
 Ob uri moje smerti pokliči me!
 De z vsimi svetniki bom hvalil te,
 Hvalil zdaj ino vekomaj! Amen.

VIII.

Lavretanske Litanije

od prečiste Divice Marije.

Kirie eleison!

Kriste eleison!

Kirie eleison!

Kristus, sliši nas!

Kristus, vsliši nas!

Oče iz nebes, vsegamogočni
 Bog, vsmili se čez nas!

Sin, vsega svetá rešnji Bog,
 vsmili se čez nas!

Sveti Duh, resnični Bog, vsmili
se čez nas!

Sveta Trojica, en sam Bog,
vsmili se čez nas!

Sveta Marija,
Sveta mati božja,
Sveta divic divica,
Mati Kristusova,
Mati milosti božje,
Mati prečista,
Mati brez vsega madeža,
Mati nedolžna,
Mati nar svetejša,
Mati ljubeznjiva,
Mati prečudna,
Mati našiga Stvarnika,
Mati našiga Odrešenika,
Divica nar modrejši,
Divica častitljiva,
Divica pohvaljena,

za nas Boga pros!

Divica mogočna,
 Divica vsmiljena,
 Divica vérna,
 Podoba pravice,
 Sedež modrosti božje,
 Začetek našiga veselja,
 Posoduv duhovna,
 Posoduv časti vredna,
 Posoduv vse svetosti,
 Skrivno zastopna roža,
 Turn kralja Davida,
 Turn slonokosteni,
 Hiša zlata,
 Skrinja miru ino sprave,
 Vrata nebeške,
 Zgodnja danica,
 Zdravje bolnikov,
 Pribežališe grešnikov,
 Troštarca vseh revnih,
 Pomoč vseh keršenikov,

za nas Boga prosí!

Kraljica vseh angeljov,
 Kraljica patrijarhov,
 Kraljica prerokov,
 Kraljica aposteljnov,
 Kraljica marternikov,
 Kraljica spoznovavcov,
 Kraljica vseh divic,
 Kraljica vseh svetnikov,
 Kraljica brez madeža izviri-
 niga greha spočeta,
 Jagnje božje i. t. d.

Oče naš . . . Češena . . .

za nas Boga prosi!

Molimo.

Pod tvojo pomoč perbežimo, o sveta božja Porodnica! ne zaverži naših prošnji v naših potrebah, temuč nas vselej odreši od vseh nevarnosti. O častitljiva ino žegnana Divica, na-

ša Gospa, naša srednica, naša besednica, naša pomočnica! S svojim Sinom nas spravi, svojemu Sinu nas priporoči, svojemu Sinu nas izroči.

V. Prosi za nas sveta božja
Porodnica.

R. De vredni postanemo obljub
Kristusovih.

Molimo.

Gnado svojo, o Gospod! Te prosimo, v naše serce vlij, de ki smo skoz angeljsko oznanjenje tvojiga Sina Jezusa Kristusa človeško postajenje spoznali, skoz njegovo terpljenje ino križ k časti vstajenja perpeljani bomo. Skoz tajistiga Gospoda našiga Jezusa Kristusa. Amen.

V. Prosi za nas, sveti Jožef.
R. De vredni postanemo obljub
 Kristusovih.

Molimo.

Naj nam presvete tvoje matere ženina zasluženje pomaga, prosimo, o Gospod! de kar naša slabost ne more doseči, skoz njegove prošnje nam bode dodeljeno. Kateri živiš ino kraljuješ z Bogam Očetam v edinstnosti svetiga Duha, Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

Za srečno smert.

O ljubeznjiva, milostljiva ino od vekomaj izvoljena Divica, mati Jezusova, Marija! prosimo Te skoz tajisto tvojo ino tvojiga

ljubeznjiviga Sina Jezusa Kristusa britkost ino grenkost, ktero sta vidva imela, Ti pod križam, on pa na svetim križu; nar več pak ob tajisti uri, kadar se je njegova duša od njegoviga telesa ločila, de nam na pomoč prideš, kadar se bodo naše vboge duše od našiga telesa jele ločiti, ino tajiste v svoje milostljive roke prejmeš, ino našimu Zveličarju, svojimu ljubeznjivimu Sinu Jezusu Kristusu izročiš. Zdaj mi Tebi naše duše za tajisto uro perporočimo; ne zapusti nas o Marija!

Salve Regina.

Češena si kraljica, mati milosti, življenje, sladkost, ino

naše vupanje, bodi češena! **K**
Tebi vpijemo mi zapušeni otroci
Eve, k **T**ebi zdihujemo žalostni
 ino objokani v dolini solz. **Z**ato
 tedaj, o naša besednica! obrni
 k nam svoje milostljive oči, ino
 po tem revnim življenji nam po-
 kaži Jezusa, žegnan sad svo-
 jiga telesa: o vsmiljena, o do-
 brotljiva, o sladka divica Marija!
Ÿ. Prosi za nas, sveta božja
 Porodnica.

Ř. De vredni postanemo obljub
 Kristusovih.

Molimo.

Vsegamogočni večni **B**og!
 ki si telo ino dušo prečiste di-
 vice matere Marije, de bi vred-
 no prebivališe za tvojiga Sina

biti zaslužila, skoz pripomoč svetiga Duha pripravil, daj, de nad katere spominam se veselimo, skoz njeno milostljivo prošnjo od vseh naprejstoječih zlogov ino od večne smerti rešeni bomo. Skoz tajistiga Jezusa Kristusa, Gospodanašiga. Amen.

Za vse potrebe.

Ponižno Te prosimo, o Gospod! razveži skoz svojo milost naših grehov zaveze, ino ohrani po prošnji svoje izvoljene matere, ljube divice Marije ino vseh svojih svetnikov, nas, svoje služavnike, naše dobrotnike ino naše pohištvo v vsi svetosti; tudi očisti vso našo žlahto ino prijatle od hudobe ino grehov,

napolni jih z lepimi čednostmi; dodeli nam mir ino zdravje; odverni vidne ino nevidne sovražnike; odženi vse hude želje; daj nam zdravo vreme ino dobro letovno; dodeli milost našim prijatlam, ino neprijatlam; obvari . . .sko faro z vsemi, ki v njej prebivajo od kuge, lakote, vojske, ognja, potresa ino prevelike vode, ino milostljivo dodeli vsem vernim keršnikam, živim ino mertvim, v nebeškim kraljestvi večno življenje mir ino pokoj. Obvari našiga Papeža (I.) našiga Škofa (I.) ino našo duhovno gospoško, našiga Cesarja (I.) ino vso keršansko ljudstvo od vse nadloge ino vsega hudiga. Ino

tvoj sveti žegen pridi iz nebes
sem doli na nas, ino vselej per
nas ostani. Skoz Gospoda na-
šiga Jezusa Kristusa svojiga Si-
na, kateri s Tebo živi ino kra-
ljuje v edinosti svetiga Duha,
Bog od vekomaj do vekomaj.
Amen.

Božja pomoč ostani vselej
pri nas. Amen.

Litanije

od vseh Svetnikov.

Kirie eleison!

Kriste eleison!

Kirie eleison!

Kristus, sliši nas!

Kristus, vsliši nas!

Oče iz nebes, vsegamogočni
Bog, vsmili se čez nas!

Sin vsega svetá rešnji Bog,
vsmili se čez nas!

Sveti Duh, resnični Bog, vsmili
se čez nas!

Sveta Trojica, en sam Bog,
vsmili se čez nas!

Sveta Marija,
Sveta mati božja,
Sveta divic divica,
Sveti Mihael,
Sveti Gabriel,
Sveti Rafael,

za nas Boga
prosi!

Vsi sveti angelji ino arhan-
gelji, za nas Boga prosite!

Vse svete verste zveličanih du-
hov, za nas Boga prosite!

Sveti Janez kerstnik, za nas
Boga prosi!

Sveti Jožef, za nas Boga prosi!
 Vsi sveti patrijarhi ino preroki,
 za nas Boga prosite!

Sv. Peter,
 Sv. Pavel,
 Sv. Andrej,
 Sv. Jakob,
 Sv. Janez,
 Sv. Tomaž,
 Sv. Jakob,
 Sv. Filip,
 Sv. Jernej,
 Sv. Matevž,
 Sv. Šimon,
 Sv. Tadevz,
 Sv. Matija,
 Sv. Barnaba,
 Sv. Lukež,
 Sv. Marka,

za nas Boga prosi!

Vsi sveti aposteljni ino evange-
listi, za nas Boga prosite!

Vsi sveti vučenci Gospodovi,
za nas Boga prosite!

Vsi sveti nedolžni otročiči, za
nas Boga prosite!

Sveti Štefan,	}	za nas Bo- ga prosi!
Sveti Lavrenc,		
Sveti Vincenc,		

Ss. Fabjan ino Boštjan,	}	za nas Bo- ga prosita!
Ss. Janez ino Pavel,		
Ss. Kozmas ino Damjan,		
Ss. Gervazi ino Protazi,		

Vsi sveti marterniki, za nas
Boga prosite!

Sv. Silvester,	}	za nas Boga prosi!
Sv. Gregor,		
Sv. Ambrož,		
Sv. Avguštin,		
Sv. Hieronim,		

Sv. Martin, } za nas Boga
 Sv. Miklavž, } prosil!

Vsi sveti škofi ino spoznovavci,
 za nas Boga prosite!

Vsi sveti vučeniki, za nas Bo-
 ga prosite!

Sv. Anton, } za nas Boga
 Sv. Benedikt, } prosil!
 Sv. Bernard, }
 Sv. Dominik, }
 Sv. Frančišk, }

Vsi sveti mašniki ino leviti, za
 nas Boga prosite!

Vsi sveti minihi ino pušavniki,
 za nas Boga prosite!

Sveta Marija Magdalena, } za nas Boga
 Sveta Agata, } prosil!
 Sveta Lucija, }
 Sveta Neža, }
 Sveta Cecilija, }

Sveta Katarina, } za nas Bo-
 Sveta Anastazija, } ga prosi!

Vse svete divice ino vdove,
 za nas Boga prosite!

Vsi svetniki ino svetnice božje,
 za nas Boga prosite!

Bodi nam milostljiv, zanesi nam
 o Gospod!

Bodi nam milostljiv, vsliši nas,
 o Gospod!

Od vsega hudiga,

Od vsega greha,

Od svoje jeze,

Od nagle ino neprevidene
 smerti,

Od skušnjav hudiča,

Od jeze, sovražtva ino vse
 hude volje,

Od duha nečistosti,

Odtreska ino hudiga vremena,

reši nas, o Gospod!

Od večne smerti,
 Skoz skrivnost svojiga sveti-
 ga človeškiga postajenja,
 Skoz svoj prihod,
 Skoz svojo rojstvo,
 Skoz svoj kerst ino sveti post,
 Skoz svoj križ ino terpljenje,
 Skoz svojo smert ino poko-
 panje,
 Skoz svoje sveto vstajenje,
 Skoz svoje čudno vneboho-
 jenje,
 Skoz prihod troštarja, sve-
 tiga Duha,
 Na dan sodbe,
 Mi vbogi grešniki,
 De nam zanesesh,
 De nam odpustiš,
 De nas k pravi pokori
 perpeljaš,

reši nas, o Gospod!

prosimo Te,
 vsliši nas!

De svojo sveto cerkev vižraš
 ino ohraniš,
 De apostoljskiga pastirja ino
 vse cerkvene stanove v
 svoji sveti veri ohraniš,
 De sovražnike svete vere
 ponižáš,
 De keršanskim kraljam ino
 oblastnikom pravo zastop-
 nost daruješ,
 De vsemu keršanskim ljud-
 stvu mir ino edinost daš,
 De nas vse v svoji sveti
 službi poterdiš ino obderžiš,
 De naše misli k nebeškim
 željam povzdigneš,
 De vsem našim dobrotnikom
 večne dari podeliš,
 De duše naše, naših bra-
 tov, bližnjih ino dobrotni-

prosimo Te, vsliši nas!

kov od večniga pogub-
 ljenja rešiš,
 De sad zemlje daš ino
 ohraniš,
 De vsem vérnim dušam
 večni pokoj podeliš,
 De nas vslišati hočeš,
 Sin božji,
 Jagnje božje i. t. d.
 Oče naš . . . Češena . . .

prosimo Te, vsliši
 nas!

Psalm 69.

Bog! pridi mi na pomoč:
 Gospod, hiti mi pomagati.

Omoteni naj bodo ino osra-
 moteni, kateri mi strežejo po
 življenji.

Naj bodo nazaj pahnjeni, ino
 kri jih naj sprehaja, ki hudo
 želijo.

Odstopijo naj v sramoti, ki se mi posmehujejo.

Vsi pa, ki Tebe išejo, se naj v veliki sreči veselijo, in naj rekó: Poveličan bodi Gospod! kateri ljubijo tvoje zveličanje.

Jez sim pa reven ino vbog, o Bog! pomagaj mi.

Pomočnik moj ino Odrešenik moj si Ti; Gospod nikar se ne mudi.

Čast bodi Bogu, Očetu ino Sinu ino svetimu Duhu; kakor je bila od začetka, ino zdaj, ino vselej ino na vse večne čase. Amen.

Ÿ. Pomagaj svojim služabnikom,
R. Kateri v Tebe, o Bog, zavupajo!

Ÿ. Bodi nam, o Gospod, mo-
čen turn,

R. Pred sovražnikam!

Ÿ. Nič naj ne opravi sovra-
žnik pri nas,

R. In otrok krivice se naj ne
loti, nam škodovati.

Ÿ. Gospod, ne ravnaj z nami
po naših grehah,

R. In ne vračuj nam po naših
hudobijah.

Ÿ. Molimo za svojiga Papeža
(I.),

R. Ohrani jih, Gospod! oživ-
ljaj ino osreči jih na zemlji,
ino ne daj jih v voljo njih-
vih sovražnikov.

Ÿ. Molimo za svojiga Škofa (I.),

R. Gospod! ohrani jih, ino varji
jih vsega hudiga.

Ÿ. Molimo za svojiga Cesarja
(I.),

℞. Gospod! osreči jih, ino
vsliši nas, kadar Te za njih
prosimo.

Ÿ. Molimo za svoje dobrotnike,
℞. Poverni, o Gospod! milost-
ljivo za voljo svojiga imena
večno življenje vsem, kateri
nam kaj dobriga storijo.

Ÿ. Molimo za verne mertve,
℞. Gospod! daj jim večni mir
ino večna luč jim naj sveti.

Ÿ. Naj počivajo v miru,

℞. Amen.

Ÿ. Molimo za svoje brate, kte-
rih ni tukaj,

℞. Daj dobro svojim služav-
nikom, ki v Tebe zavupajo,
moj Bog!

V. Pošli jim, Gospod! pomoč
iz svetišča,

R. Ino vari jih iz Siona.

V. Gospod! vsliši mojo molituv,

R. Ino moje vpitje naj do Tebe
pride.

Molituv

za odpušanje grehov.

O Bog! katerimu je lastno, ..
se vselej vsmiliti ino perzanesti,
sprejmi naše pohlevne prošnje,
de nas, ino vse svoje služav-
nike, ktere grehov ketina zve-
zane derži, milost tvoje dobrote
odveže.

Vsliši, prosimo, o Gospod!
molituv teh, ki Te pohlevno pro-
sijo, ino perzanesi tem, ki svoje

grehe spoznajo, de nam odpu-
šanje ino mir dobrotljivo podeliš.

Skaži nam, dobrotljivo, o
Gospod! svojo neskončno mi-
lost, de nas, ne samo od gre-
hov odvežeš, temuč tudi od šib,
katere si zavoljo njih zaslužimo,
odrešiš.

Bog, kteriga greh razžali,
pokora potolaži, poglej milost-
ljivo na prošnjo k Tebi kliče-
jočiga ljudstva; ino šibe tvoje
jeze, katerih smo zavoljo svojih
grehov vredni, od nas odverni.

Za Papeža.

Vsegamogočni večni **Bog!**
vsmili se čez svojiga služav-
nika (I.), našiga Papeža, ino
vodi jih po poti večniga živ-

ljenja, de bodo s tvojo pomočjo, kar je Tebi dopadljivo, želeli, ino z vso močjo storili.

Za Škofa.

O Bog! pastir ino vižar vsih vérnih, poglej milostljivo na svojiga služavnika (I.), našiga Škofa, katerih si pastirja . . .ske cerkve postavil; dodeli jim, de tem, čez katere so postavljeni, z besedo ino djanjam k dobri mu služijo, ino tako, enkrat s čedo sebi izročeno večno življenje dosežejo.

Za Cesarja.

O Bog! varh vsih kraljestvov, ino zlasti keršanskiga cesarstva, dodeli svojimu služav-

niku našimu cesarju (I.) tvojo moč, s katero se sovražniki premagajo, spoznati, ino častiti, de, ker so po tvoji volji cesar postali, tudi skoz tvojo pomoč mogočni ostanejo.

Prosimo Te, vsegamogočni Bog! de tvoj služavnik, naš cesar, ki so vikšo deželsko oblast iz tvojih rok prejeli, tudi na vseh čednostih rastejo, ino čedalje terdneji prihajajo, de se z njimi prevideni ostudnosti pregréh varvati, svoje sovražnike premagati, ino k Tebi, ki si pot, resnica ino življenje, po tvoji volji priti zamorejo.

Za mir.

O Bog! od kateriga svete

želje, dobre dela ino pravične djanja izhajajo, daj svojim služavnikom tak mir, kakor ga svet ne more dati, de bodo naše serca tvojim zapovedam vdane, ino časi s tvojo pomočjo brez strahu pred sovražniki varni ino mirni.

Za pravo pobožnost.

O Bog! užgi naše serca z ognjam svojiga svetiga Duha, de Ti bomo s čistim telesam služili ino z očišenim sercam dopadli.

Za verne mertve.

Bog! Stvarnik ino Odrešenik vsih vernih! dodeli dušam svojih služavnikov ino služavnic,

odpušanje vsih grehov, de milostljivo odpušanje, kteriga so vselej želele, po bogaboječih prošnjah dosežejo.

Za dobro srečo svojiga dela.

Začni, prosimo, o Gospod! s svojim Duham naše djanje, ino spremljaj ga s svojo pomočjo, de se vse naše molitve ino dela vselej s Teboj začno, ino s Teboj začete v Tebi končajo.

Za žive ino mertve.

Vsegamogočni večni Bog! kateri gospoduješ čez žive ino mertve, ino se čez vse vsmiliš, katere iz vere ino djanja za svoje spoznaš: pohlevno Te prosimo, de vsi, za katere smo se

namenili moliti, ali so še pri življenju, ali so se že iz tega sveta ločili, skoz prošnjo, vsih svojih svetnikov po tvoji dobroti odpušanje vsih svojih grehov dosežejo.

Za vse potrebe celiga keršanstva.

Vsegamogočni večni Bog, Gospod nebeški Oče! poglej z očmi svoje neskončne milosti naše težave, reve ino nadloge. Vsmili se čez vse vérne kristjane, ker se je zanje tvoj edinorojeni Sin, naš Gospod ino Zveličar Jezus Kristus voljno grešnikom v roke dal, ino je tudi svojo drago kri na lesu svetiga križa za nje prelil. Od-

verni nam po Njem, milostljivi Oče! zaslužene šibe, sedanje ino prihodnje nevarnosti, punte, vojsko, kugo, lakoto, dragino, boleznj ino žalostne revne čase.

Razsvetli ino poterdi v vsem dobrim duhovske ino deželske oblastnike ino gosposke, de nas prav vižajo, ino si resnično perzadenejo za vse, kar zamore k tvoji božji časti, k našimu zveličanju, ino k miru ino sreči celiga keršanstva perpomoči. Dodeli nam, Bog mirú! pravo edinost v veri brez vsega razdertja. Spreoberni naše serca k pravimu poboljšanju našiga življenja. Vnemaj v nas ogenj svoje ljubezni. Daj nam goreče želje po vsem, kar je prav, de

Ti bomo, kakor pokorni otroci
v življenji ino smerti prijetni
ino dopadljivi.

Prosimo tudi, kakor hočeš,
de imamo prositi, za svoje pri-
jatle ino sovražnike, za zdrave
ino bolne, za vse žalostne ino
revne kristjane, za žive ino
mertve.

Tebi bodi vselej perporoče-
no, o Gospod! vse naše djanje
ino nehanje, vse naše delo ino
opravilo, naše življenje ino na-
ša smert. Daj nam svojo mi-
lost tukaj uživati, ino tamkaj z
vsimi zvoljenimi doseči, de Te
bomo v večnim veselji ino zve-
ličanji hvalili ino častili. To
nam dodeli, o Gospod, nebeški
Oče! skoz Jezusa Kristusa,

tvojiga ljubiga Sina, našiga Gospoda ino Odrešenika, kateri s Teboj ino s svetim Duham enak Bog živi ino kraljuje od vekomaj do vekomaj. Amen.

Pred svetim rešnjim Telesam.

O Bog! kateri si nam pod prečudnim Zakramentam spomin svojiga terpljenja zapustil, daj nam, prosimo, svete skrivnosti tvojiga Telesa ino tvoje kervi tako častiti, de sad tvojiga odrešenja vedno v sebi občutimo. Kateri živiš ino kraljuješ z Bogam Očetam v edinosti svetiga Duha, Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

Ÿ. Gospod! vsliši mojo molituv,
R. Ino moje vpitje naj k Tebi pride.

Ů. Vsegamogočni ino vsmiljeni
Bog naj nas vsliši.

Ř. Amen.

Ů. Ino vernih duše naj po mi-
losti božji v miru počivajo.

Ř. Amen.

Ů. Božja pomoč ostani vselej
pri nas.

Ř. Amen.

Litanije

**k Jezusu v svetim rešnjim
Telesu.**

Kirie eleison!

Kriste eleison!

Kirie eleison!

Bog Oče! Sin ino sveti Duh!

Vsmili se čez nas!

Jezus! pravi božji Sin ino
 Zveličar človeški,
 Ti si se k nam ponižal, de
 bi nas povikšal,
 Ti si naš brat postal, de
 se je nam velika čast ino
 milost zgodila,
 Ti si nam skoz svoje nauke
 pravi pot k zveličanju po-
 kazal,
 Ti si nam dal nar lepši
 zgled pri vsaki čednosti,
 Kolika je bila tvoja ljubezen
 do vsih ljudi, do zmotenih
 ino grešnikov, prijatlov
 ino sovražnikov,
 Koliko si ti iz ljubezni za
 nas prestal, ino stanovitno
 se svoji smerti bližal,
 Ti si z neizrečeno pohlev-

hvala tebi vekomaj!

nostjo svojih vučencov slabost ino nezvestobo poterpel,

Vjet ino zvezan, zasramvan ino po krivim zatožen si se ti na Boga ino svojo nedolžnost zanesil,

Skoz mili pogled si ti rahlo Petrovo serce h pokori obernil,

Kakor radovoljno jagnje si tepenje, zapljuvanje, zasramovanje ino vse britke martre prestal,

Ti si nam šel naprej s težkim križam proti nebesam,

Ti si svoje življenje v narvečih britkosti Bogu za nas ofral,

V svojim veličastvi si še

hvala tebi vekomaj!

zmiram naš srednik ino
 prijatelj,
 Tukaj varješ ino vižaš svojo
 sveto cerkuv,
 Tam v hiši Očetovi nam pre-
 bivališe pripravljaš,
 Ti boš enkrat prišel, brumne
 vse s seboj v nebesa vzet,
 Do tistiga časa boš zmiram
 pričujoč v presvetim reš-
 njim Telesu,
 Poleg hvale sklenemo tudi
 svoje prošnje, de nam
 naše zveličanje dodeliš,
 Stori iz nevernikov brumne
 kristjane,
 Pomagaj nam s teboj v sveti
 čednosti živeti,
 Pridi nam v vsih potrebah
 na pomoč,

hvala tebi vekomaj!
 prosimo te, vsliši nas!

Paterdi nas v dobrim ob
 času skušnjave,
 Obvarvaj nas vsake pre-
 grehe,
 Bodi nam tolažnik ino po-
 močnik na našo zadnjo
 vuro,
 Postavi nas sodnji dan na
 svojo desno stran,
 Ostani vekomaj naš Zve-
 ličar,
 Jagnje božje, ki grehe svetá
 odjemlješ; prizanesi nam, o
 Gospod!
 Jagnje božje, ki grehe svetá
 odjemlješ; vsliši nas, o Go-
 spod!
 Jagnje božje, ki grehe svetá
 odjemlješ; vsmili se čez nas,
 o Gospod!

prosimo te, vsliši nas!

Kriste sliši nas!

Kriste vsliši nas!

Kirie eleison!

Kriste eleison!

Kirie eleison!

Oče naš. Češena si Marija.

Litanije

od Kristusoviga ter- ljenja.

Kirie eleison i. t. d.

Jezus, s ponižnostjo v Je-
ruzalem gredoči,

Jezus, čez Jeruzalem jo-
kajoči,

Jezus, ki si vučencam noge
vmival,

Jezus, ki si nam svojo pre-

vsmili se čez nas!

sveto rešnjo Telo za ži-
 vež naših duš zapustil,
 Jezus, za 30 srebernikov
 prodan,
 Jezus, na svoji duši noter
 do smerti žalosten,
 Jezus, ki si v verti kervavi
 put potil,
 Jezus, od angelja potroštan,
 Jezus, od Iškarjota Judam
 izdan,
 Jezus, neusmiljeno zvezan,
 Jezus, od vučencov za-
 pušen,
 Jezus, pred Anaza ino Kaj-
 feža peljan,
 Jezus, za uho vdarjen,
 Jezus, od krivih prič tožen,
 Jezus, od Petra trikrat za-
 tajen,

vsmili se čez nas!

Jezus, pred Pilatuža, ka-
 kor jetnik postavljen,
 Jezus, v belim oblačilu za-
 sramovan,
 Jezus, razbojniku Barabu
 nazaj postavljen,
 Jezus, neusmiljeno gajžlan,
 Jezus, s špotljivim, rudečim
 plajšam ogernjen,
 Jezus, s ternjam kronan, v
 obraz zapljuvan, ino po
 glavi tolčen,
 Jezus, krivično k smerti
 obsojen,
 Jezus, s težkim križam ob-
 ložen,
 Jezus, kakor nedolžno jag-
 nje k smerti peljan,
 Jezus, na gori Kalvari o-
 blačila obropan,

vsmili se čez nas!

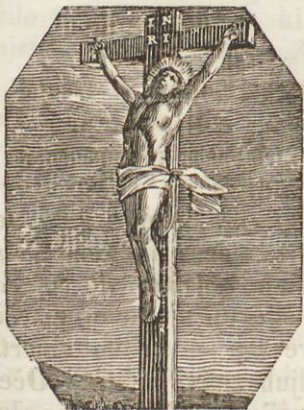
Jezus, za roke ino noge na
 križ perbit,
 Jezus, ki si na križu za
 svoje sovražnike molil,
 Jezus, na križu od Judov
 zasramovan,
 Jezus, od leviga razbojnika
 na križu preklinjan,
 Jezus, ki si desnemu razboj-
 niku sveti raj obljubil,
 Jezus, ki si na križu svojo
 mater Janezu, ino Janeza
 svoji materi izročil,
 Jezus, na križu z jesiham
 ino žolčam napajan,
 Jezus, ki si skoz smert križa
 vse dopolnil,
 Jezus, noter do smerti križa
 pokoren,
 Jezus, ki si na križu svojo

vsmili se čez nas!

dušo v roke svojiga O-	} vsmili se čez nas!
četa izročil,	
Jezus, ki si z nagnjeno	
glavo vmerl,	
Jezus, v desno stran s su-	
lico preboden,	
Jezus, iz križa izsnet ino	}
v nov grob položen,	
Jezus, ki si svete očake iz	}
temnic rešil,	
Jagnje božje i. t. d.	
Oče naš. Čast bodi i. t. d.	

Molituv.

Prosimo Te, o Gospod, oglej se milostljivo na to svojo družino, za katero se je Gospod Jezus Kristus hotel v roke grešnikov vdati, ino na križu vmreti. Kateri s Teboj v edinosti svetiga Duha živi ino kraljuje od vekomaj do vekomaj. Amen.

IX.

Sveti križov pot.

Vpeljevanje.

V imeni Boga! † Očeta, ino † Sina, ino svetiga † Duha. Amen. Vstati hočem, in se podati v duhu na tajisti kervavi pot, kteriga je moj ljubi Jezus iz Jeruzalema na goro Golgato s križam obložen storil. Želim premišljevati njegove neizrečene martre ino — britko smert! O moj ljubeznjivi nebeški Oče! ki si svojiga ljubiga Sina le za moje ino celiga sveta zveličanje v takošne britkosti ino težave postavil, dodeli meni grešni si-

roti gnado, to andaht v serčni
grivengi začeti ino končati. Daj
mi vsmiljenje ino žalovanje Je-
ruzalemskih žen, de po smerti
plačilo tajistih zadobim, ki tukaj
žalujejo, večno veselje. Amen.

Vsi pobožno preišljujemo,
Križov pot Zveličarja:
Svoje grehe obžalujemo;
Z njimi križali smo Ga.

Darovanje.

Nebeški Oče, vsigamogočni
večni Bog! darujem Ti ta pot,
ino vse terpljenje na tim potu,
kteriga je tvoj ljubeznjivi Sin,
moj Bog, ino Zveličar, za mene
ino za vse grešnike prestal. Ne

glej, o sveti Oče! na moje grehe, ampak glej raji po svoji milosti na neskončno zaslužene svojiga ljubiga Sina, kateri se je pri Tebi za mojiga poroka ino srednika postavil. Na njegove rane glej, ino ne na rane, ktere so moji grehi moji vbogi duši naredili. Zavolj preojstriga pokorjenja, kteriga je Narsvetejši za nas grešnike nase vzel, spreglej slabo pokorjenje, kteriga jez za svoje velike grehe opravljam. Zavoljo njegoviga terpljenja se vsmili čez svojo sveto cerkuv, ino podeli ji moč zoper vse njene sovražnike. Daj gnado spreobrnjenja terdovratnim, podperaj slabe, v stanovitnosti ohrani

terdne. Daj pastirjam svoje čede modrost ino gorečnost v dobrim; ohrani nam našiga Očeta papeža (I.), našiga vikšiga pastirja, škofa (I.), našiga svetlega cesarja (I.), ino vso duhovno ino deželsko gosposko v svoji milosti ino dobroti. Spreoberni krivoverce, razsveti nevernike, našim starišam, bratam, sestram, žlahti, ino vsim, kateri so nam kakošno duhovno ali telesno milost skazali, tudi našim sovražnikom vse dobro podeli: tim, ki še živajo, gnado pobožnosti, tim, ki so že v večnosti, mir ino pokoj. Vsmili se čez vse duše v vica, ino daj jim skoraj gledati svoje obličje. Meni ino vsim,

ki sveti križovi pot preišlje-
jejo, obilnost solz, ne le nad
terpljenjem Jezusa, ampak tudi
nad svojimi grehi, de bomo de-
ležni postali odpustikov, katere
je sveta cerkev zgrivanim pre-
mišljovavcam križoviga pota po-
delila. Za vse to Te prosim,
nebeški Oče! za voljo terplje-
nja tvojiga Sina, Jezusa Kri-
stusa. Amen.

Oče naš. Češena Marija.

Čast bodi Bogu Očetu i. t. d.

Vsmili se čez nas, o Gospod!

Vsmili se čez nas!

Naši grehi obsodijo

H križu božjiga Sinu:

Če krivični te dolžijo,

Poglej mirno k Jezusu.

Pervi Štacijon.

Jezus je k smerti obsojen.

Ÿ. Molimo Te, o Kristus ino Te hvalimo.

R. Ker si skoz svoj križ svet odrešil.

Nedolžni Jezus pred krivičnim sodnikom stoji, ino vse lažnjive tožbe, ino celo strašne besede obsojenja mirno ino pohlevno poslušā. On, ta Vsigamogočni, kateriga besede so valove krotile, bolnike zdravile, mertve oživljale, bi bil lahko obsojenje k smerti od sebe odvernīl. Pa zato je na svet prišel, de bi za nas na križu vmerl, ino skoz svojo smert nam večno življenje pripravil! O neizrečena ljubezen! zgrivan

padem pred Tebe, moj Jezus!
ino Te prosim:

Odpusti mi mojo jezo ino to-
goto, katera me je toljkokrat
vsiga vnela, če je kdo kaj čez
mene govoril, ino celó, če me
je kdo po krivim česa obdolžil.
Ti si sama svetost, ino se pu-
stiš po krivičnim celó k smerti
obsoditi; — jez sim reven greš-
nik, ino ne morem še ene bo-
deče besede prenesti. Podeli mi
ljubo ponižnost, de bom rad
za grešnika deržan, enkrat pa
pravičen znajden. Amen.

Oče naš. Češena Marija.

Čast bodi Bogu Očetu i. t. d.

Vsmili se čez nas, o Gospod!

Vsmili se čez nas!

Y
R
de
na
st
pe
vs
bi
K
po

Jezus težek križ objāme,
 Za nas krotek nese ga:
 Vzemi križ na svoje rame,
 Nosi ga za Jezusa.

Drugi Štacijon.

Jezus vzame križ na svoje
 rame.

Ÿ. Molimo Te, o Kristus, ino Te
 hvalimo.

R. Ker si skoz svoj križ svet odrešil.

Križ, kteriga Mu je naša hu-
 dobija scimprala, Jezus voljno
 na svoje rame zadene. Nobēne
 stvari, tudi svojih angeljov v
 pomoč ne vzame, celó svoji
 vsigamogočnosti se odpové, de
 bi le bolj težo križa občutil.
 Kako se vender meni nič ne
 pozna, de bi bil njegov vučenc,

ker se križa branim, kolikor
kolj zamorem, ino če se ga v-
braniti ne morem; ves otožen
postanem, ino ga nevoljno
nosim!

Kleče Te prosim, ljubi Je-
zus! spreoberni me, de bom
prav tvoj vučenc, de bom po-
terpežljiv, če me kakošen
križ zadene ino ga bom rado-
voljno za Teboj nosil; dokler
mi ga tvoja milostljiva roka na
vselaj odvzame. Amen.

Oče naš. Čast bodi i. t. d.

Križa prevelika peza

Jezusa clo oslabí:

Naših grehov strašna teža

Ga na terde tla tiší.

Tretji Štacijon.

**Jezus pervokrat pod križam
pade.**

Ÿ. Molimo Te i. t. d.

R. Ker si i. t. d.

Jezus voljen križ nese, ali s križam tudi pregrehe vsih ljudi, ino ta teža je toljka, de celó njega, ki je Bog ino človek, premaga ino na tla verže! — Kako je vender mogoče, de greh delam, ker vidim, kakošno mártro mojimu ljubimu Jezusu naredi!

Pred Tebe padem, moj Jezus! serčno zgrivam vso svojo pregreho, ino Ti obljubim, v vsih hudih priložnostih ino skušnjavah se spomniti na Te-

be, pod križam ležečiga. **O**
ljubi Jezus! vtisni v moje serce
zveličanski strah, de nikdar več
v smertni greh ne padem. Amen.

Oče naš. Čast bodi i. t. d.

Kaj tvoj greh Mariji stori
Ino Jezusa poglej!
Po vrednosti ga pokori
Ino za vselej slavo mu dej.

Četerti Štacijon.

Jezus sreča svojo Mater.

Ÿ. Molimo Te i. t. d.

R. Ker si i. t. d.

Kdo si zamore zadosti naprej
postaviti neizrečeno žalost, katero
je Marijno serce občutilo, ke-
dar je svojiga preljubeznjiviga

Sina s težkim križam obložena ino polniga ran na poti proti smerti zagledala. Če Ga je ravno sama Očetu darovala, ino iz ljubezni do nas v njegovo smert dovolila, tak je vendar njegovo terpljenje njeno serce, polno materne ljubezni strašno ranilo. Ino kako je Jezusovo terpljenje to povikšalo, de je svojo Mater v takošni žalosti zagledal! — Ino vsigatiga so naši grehi krivi! Zavolj mene je Jezusovo božje obličje v preveliki žalosti, — zavolj mene prečista Divica britke solze toči! —

Zgrivan padem pred Vaj, o nar svetejše duše! ino milo prosim: Podelita tudi meni dar

britkih solz čez moje grozne
 pregrehe, s katerimi si Vajne
 svete serce razranil! O Jezus,
 Sin Davidov, vsmili se čez me!
 O Marija, brez greha spočeta!
 prosi za nas, ki pri Tebi po-
 moč išemo, de nam razžaljen
 Oče spregleda naše grehe, ino
 nam milost skaže na zadnjo uro.
Amen.

Oče naš. Čast bodi i. t. d.

Šimon mora križ nositi,
 Jezus nima več moči;
 Hočmo k Njem v nebesa priti;
 Voljno nosmo križe vsi.

Peti Štacijon.

**Šimon pomaga Jezusu križ
 nositi.**

Ÿ. Molimo Te itd. R. Ker si itd.

Ne iz vsmiljenja, ampak iz strahu, de bi jim Jezus na poti ne vmerl, ino bi Ga ne mogli grozovitno križati, so Judje Šimona popadli, ino ga persilili, z Jezusam križ nositi. Dobrotljiv Gospod, je to pomoč hvaležno sprejel, de bi Šimona svojiga vučenca storil, ino mu večno plačilo zamogel dati! Tudi nam vsim kliče Jezus: „Kdor hoče moj vučenc biti, naj zadene svoj križ, ino naj za Menoj hodi“. Zakaj sim se vender dosihmal tako skerbno vsakiga križa branil, ker me vender le križi zamorejo z Jezusam skleniti! —

Radovoljno objamem tvoj križ,
o moj Gospod, ino ga hočem

poterpežljivo za Teboj nositi,
 dokler dolgo bo Tebi dopadlo.
 Vse nadloge tiga življenja ho-
 čem v duhu pokore prena-
 šati, ino vselej spoznati, de
 sim veči štrafinge vreden, ka-
 kor mi jo Ti pošlješ. Daj mi
 gnado, de v vsaki britkosti po-
 božno porečem: Naj se zgodi
 tvoja sveta volja. Amen.

Oče naš. Čast bodi i. t. d.

Glej Veroniki se vsmili,

De Mu potni pert podá:

Človek! v svojih bratov sili

Troštaj ino tolaži Ga.

Šesti Štacijon.

Veronika Jezusu potni pert
 podá.

Ÿ. Molimo Te i. t. d.

R. Ker si i. t. d.

Jezus se pod težkim križam močno poti, tudi od kervi ino prahu je njegovo sveto obličje vse nesnažno. Brumna Veronika se skoz nevsmiljeno ljudstvo sili, ino Jezusu pert podá, de bi si ž njim svoje obličje osnažil. Vsmiljeni Jezus pa podobo svojiga obraza v pert vtisne, ino ga pobožni Veroniki nazaj da. Kako veliko plačilo je vendar Veronika za svojo postrežbo prejela! Pa še večo čaka vsako dušo, ktera rada njegovo terpljenje premišljuje, ino Mu v njegovih vbogih streže. Kar vbogim storimo, On kakor Sebi storjeno sprejme, v serce milostljivih svoj sladki spomin v-

tisne, ino jim svoje častitljivo obličje vekomaj kazati hoče.

O ljubi Jezus! na kolenah Te prosim: Vtisni v moje serce živ spomin svoje prevelike ljubezni, ktero si nam skoz svoje britko terpljenje skazal. Naj bode moje serce tudi polno ljubezni do bližnjiga, posebno do revnih ino vbogih, de bom vreden najden tvoje presveto obličje vekomaj gledati. Amen.

Oče naš. Čast bodi i. t. d.

Jezus spet pod križam pade,
 Ovbe grešnik! vzdigni Ga:
 Opusti hude navade:
 Ž njimi mečeš Jezusa.

Sedmi Štacijon.

Jezus drugič pod križam pade.

Ÿ. Molimo Te i. t. d.

R. Ker si i. t. d.

Jezus že spet pod križam leži. Ternjeva krona, nevsmiljeno gajžljanje, suvanje ino težki križ, še več pa težka butara naših grehov so Ga tako oslabili, de njegova človeška natura omaguje. Moje slabo opravljene spovedi brez terdniga naprejevzetja, lenoba, se slabih priložnosti ogibati, de spet v stare pregrehe nazaj padam, mečejo mojiga Jezusa na terde tla! — Zgrivan spoznam svojo hudobijo, ino pred Teboj na kolenuh prosim:

Oglej se milo, ljubi Jezus, na me vbogiga grešnika, ino vzdigni me s svojo vsigamogočno roko iz revšine pregrehe: varniši hočem posihmal biti, de več v poprejšnje grehe nazaj ne padem. Podeli mi stanoovitnost, de tudi plačilo stanoovitnosti dobim. Amen.

Oče naš. Čast bodi i. t. d.

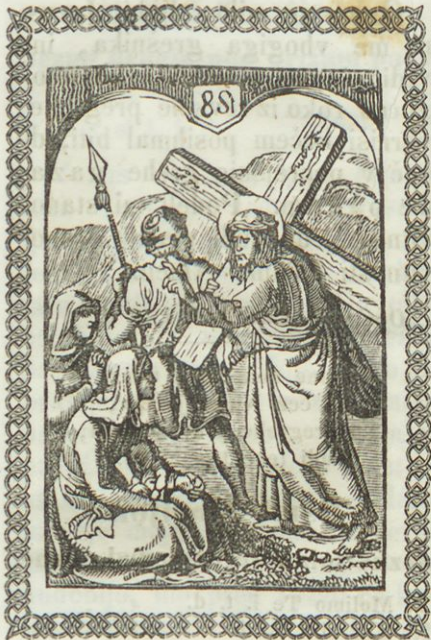
Brumne žene zdaj tolaži
 Ki čez Njega jočejo,
 Le pregreho prav sovraži,
 Tudi tebe troštal bo.

Osmi Štacijon.

Jezus tolaži Jeruzalemske žene.

Ÿ. Molimo Te i. t. d.

R. Ker si i. t. d.

Jezus, sam ves otožen ino zapušen še žene tolaži, ktere se nad Njim britko jočejo. Vender jim reče, de se naj še jočejo čez svoje grehe, ker le v zgrivano serce prava tolažba, ino za jokanjem nad grehi večno veselje pride.

O ljubi Jezus! na kolenah Te prosim, podeli mi gnado to storiti, kar zapoveš. Vlij v moje serce resnično griveno nad vsimi storjenimi grehi, kteri so Tebi takošno terpljenje naredili. Ne pusti me v žalosti ino zapušenju pozabiti tvojih svetih besed: „Zveličani so žalostni, zakaj oni bodo potroštani“. Amen.

Oče naš. Čast bodi i. t. d.

Ah! že spet moj Jezus ljubi
 Tam leži na terdih tléh!
 Vender grešnik Mu obljubi,
 Nikdar ponoviti gréh.

Deveti Štacijon.

Jezus tretjič pod križam pade.

Ÿ. Molimo Te i. t. d.

R. Ker si i. t. d.

Naše obljube, ktere tolikokrat prelomimo, Jezusa tolikokrat na terde tla veržejo. Obetamo boljši postati, ino postanemo velikokrat še hujši. Obetamo, se slabih priložnosti varovati, ino se veržemo še prederzniši v nje. Tako se zgubi vse poželjenje po nebesah, vse veselje do božjih ino svetih reči;

grešnik hiti oterpnosti na proti,
ino na duhovno vižo Jezusa na
terde tla meče.

Tudi jez se veržem na tla
pred Tebe, o Jezus! ino Te
prosim: Vzdigni me vender en-
krat s svojo vsigamogočno roko
iz brezna moje hudobije. Kako
bi mi šlo pri sodbi, ko bi me
smert v ti nestanovitnosti
zadela, ker mi je vendar ura
smerti neznana! O daj mi gnado
resničniga spreobrnjenja, de se
večno ne pogubim. Amen.

Oče naš. Čast bodi i. t. d.

Križ do kraja je prinesel,
Zdaj Ga Judje slečejo,
Grešnik ali ne boš se tresel!
Glej, kaj grehi storijo!

Deseti Štacijon.

**Jezusa slečejo ino z žolčam
napajajo.**

Ÿ. Molimo Te i. t. d.

R. Ker si i. t. d.

Kar nar ostudniši grešnik zapade, mora nar svetejši Jezus pokoriti. Grešnik oskruni svoje telo, ki je tempelj svetiga Duha skoz požrešnost ino nečistost, ino Jezus je zato svojiga pošteniga oblačila obropan, k zasramovanju razvuzdanemu ljudstvu naprej postavljen ino z grenkim žolčam napajan! — O vé ostudne pregrehe: nečistost ino požrešnost, ktere prečistimu Jezusu toliko zasramovanje naredite!

Prekolnem vaj, ino se vama odpovém na vselaj! gorje mi, če to naprejvzetje prelomim! Ko bi tudi zdaj zamogel skoz prevzetno nošo ino hinavšino svojo ostudnost zakrivati, na sodnji dan bi vender bila celimu svetu odkrita! — O daj mi, ljubi Jezus dar molitve ino treznosti, de v skušnjavo ne padem; daj mi dar srečniga vojskovanja, de vsako ostudnost premagam, ino zadobim krono, ktera je čistim pripravljena. Amen.

Oče naš. Čast bodi i. t. d.

Na lés križa so perbili
 Jezusa sveto teló,
 Ali Ga bomo še žalili,
 Ker nas ljubi On tako!

Enajsti Štacijon.

Jezusa na križ pribijajo.

Ÿ. Molimo Te i. t. d.

R. Ker si i. t. d.

O hudobni Judje! kaj vender z mojim ljubim Jezusam ravnaajo: Kako nevsmiljeno Mu vse žilje raztegujejo, ino njegove svete roke ino noge na terdi les križa pribijajo! **O** Bog! kako zamore moje serce te neizrečene martre svojiga Zveličarja prenesti! Pa še večja groza me prepade, če premislim, de niso kar Judje to grozovitno delo storili, ampak tudi mi kristjani, ki smo na njegovo presveto ime keršeni.

Tudi jez, hudobni grešnik,

sim Te križal, o Jezus! ker
 sim svoje ude h krivici in o
 hudobiji obračal, na mesto,
 de bi jih bil k tvoji časti in o
 hvali obernil! — Spreoberni
 me vender, križani Jezus! in o
 daj mi gnado! de vse hudobne
 navade na vselaj zapustim. Amen.

Oče naš. Čast bodi i. t. d.

Jezus zdaj na križu vmira,
 De b' mi ž'veli vekomaj,
 Gori k Očetu se ozira,
 De b' nam sprosil sveti raj.

Dvanajsti Štacijon.

Jezus na križi povikšan vmerje.

Ÿ. Molimo Te i. t. d.

R. Ker si i. t. d.

Toliko je moral moj Jezus preterpeti, ino zadnjič še — na križu — vmreti! — Vse je storil, de bi nas odrešil, z razžaljenim Očetam spravil, ino nam v naše merzle serca gorečo ljubezen do Sebe ino svojiga Očeta vlil! Ako bi Ga še ne ljubil, ko to vidim, ali bi ne bil jez bolj terd, ko skale, ki so pri njegovi smerti poka-
le? bolj neobčutljiv, kakor zemlja, ki se je tresla? bolj nespokorljiv, kakor ajdje, ki so se zgrivano na perse bili? bolj prederzen, kakor terdovratni Judje, ki so saj v strahu ino trepetu iz Golgate zbejžali! Kdo bi ta Štacijon brez grivenge čez svoje grehe zapustil?

Zgrivan z Magdaleno objamem tvoj sveti križ ino zdihujem: Imej vsmiljenje, o Jezus! z meno vbogim grešnikom, za kateriga si se do zadnjiga zdihljeja vojskoval. Skoz tvojo britko smert Te prosim: Vsmili se čez mene, ino spravi me z razžaljenim Očetam! — O nebeški Oče! poglej na dar, kteriga je tvoj ljubeznjivi Sin za mene pernesel, ino bodi milostljiv meni vbogimu grešniku. Amen.

Oče naš. Čast bodi i. t. d.

Jezus snema se dolj s križa,
 Ah! zahvali se kristjan;
 Zavolj Nja boš v paradiža
 Večni pokoj ti predjan.

Trinajsti Štacijon.

Jezusa s križa snemejo.

Ÿ. Molimo Te i. t. d.

R. Ker si i. t. d.

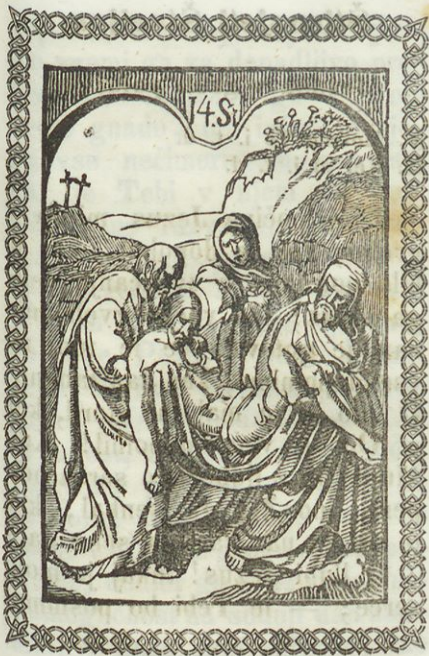
Prav po pravici zasluži Marija, de Jo čez vse angelje ino svetnike povzdigujemo, ker je tudi Ona za Jezusa nar več prestala. Kar je mati postala noter do Jezusoviga vstajenja je bila kakor marternica, ker je bila zavolj Njega velikokrat preganjana ino zaničovana. Ino zdaj jo še ta prevelika žalost zadene, de svojiga božjiga Sina mertviga vidi, ino vsiga blediga v svoje diviško naročje nazaj dobí! —

O Marija! zavolj prevelike

žalosti, ktero si na sveti pre-
stala, ino si skoz njo preobilnost
gnad pri Bogu zaslužila, Te v
ponižnosti svojiga serca pro-
sim: Bodi meni, vbogimu greš-
niku, milostljiva Mati;
sprosi mi od Jezusa, svojiga
božjiga Sina pravo žalost nad
mojimi grehi, de bom odpuša-
nje tajistih zadobil ino vreden
postal, enkrat k Tebi v nebeško
veselje priti. Amen.

Oče naš. Čast bodi i. t. d.

Zdaj kristjani! položimo
Ga v grob svojiga serca,
Nikdar več ne pozabimo
Vsmiljeniga Jezusa.

Štirnajsti Štacijon.

Jezusa v grob položijo.

Ÿ. Molimo Te i. t. d.

R. Ker si i. t. d.

Zdaj počiva Jezus mirno v grobu; vse je dopolnil, kar je bilo potrebno k zveličanju celiga sveta; ino večno zveličanje nam je gotovo, če le tudi mi vse dopolnimo, kar nas zadene!

O kdo bi to malo ne storil, ker je **On** to večo dopolnil! **Kdo** **Mu** ne bo z ljubeznijo serca odperl, ino **Mu** ga šenkal, ker je on za nas samiga sebe dal?

O ljubi Jezus! tukaj je moje serce; — le **Tebi** bo posihmal

odperto! Ponižaj se ljubeznjivo, ino vzemi ga za dopadljivo prebivališče. Napolni ga s svojo sveto gnado, ino izženi ž njega vse nečimerno ino nesveto, kar je Tebi v njem na poti. Objši ino razveseli ga dostikrat s svojo pričejočnostjo v svetim rešnjim Telesi, ino užgi v njem zmeraj večo ljubezen do Tebe. Posebno pa, o Jezus! kedar se bom moral na nevarno pot v večnost podati, podeli mi to milost, ino pusti se mi tedaj vredno prejeti; potem se ne bojim sodbe: moje telo bo mirno v hladnim grobu zemlje počivalo, dokler ga bode tvoja vsigamogočnost na sodnji dan zbudila, z dušo spet sklenila, ino

ga v večno veselje predjala.
Amen.

Oče naš. Čast bodi i. t. d.

Skoz svoj križ ino terpljenje
Vernim dušam milost daj:
Tukaj nam brumno življenje,
Tamkaj ž njimi sveti raj.

Skončanje.

Vsmiljeni Oče, vsigamogočni
večni Bog! ponižno Te prosi-
mo, sprejmi milostljivo dar pre-
mišljevanja, kteriga smo Ti zdaj
prinesli; skleni ga s tajisto sveto
daritvo, ktero je tvoj ljubeznjivi
Sin, naš Gospod Jezus Kristus
za naše grehe Tebi prinesel.
Zavolj njegoviga terpljenja ino

smerti dušam v vicah njih ter-
 ljenje polajšaj, nam pak naše
 grehe zbriši, ino pusti nas h
 gledanju tvoje večne lepote priti.
 Skoz ravno tajistiga Gospoda
 našiga Jezusa Kristusa, tvojiga
 Sina, kateri s Teboj ino svetim
 Duham živi ino kraljuje — Bog
 od vekomaj do vekomaj. Amen.

Zdaj pa še na namen Rimskiga Pa-
 peža: Oče naš. Češena i. t. d.

Čast bodi Bogu Očetu i. t. d.

X.

SVETE PESMI.

Pesem, ki se dá tudi pri križovim
poti peti.

Pomagaj, ljubi Jezus! mi
Tvoj pot premišljoval',
Ino grehe, s katerim križan si,
Z serca obžalovat'.

I.

Moj Bog k smerti obsojen je,
De b' sojen jez ne bil;
Hudobni greh, sovražim te,
Sam ti si tiga kriv.

II.

O stopi grešnik še naprej,
K' se v križah togotiš;
Nedolžni vzame, oh poglej,
Za te pretežki križ!

III.

Glej duša, kaj se tu godí,
Oh! prestrašne rečí!
Ki s perstam celi svét derží,
Za nas v práhi leží.

IV.

Marija sreča Jezusa,
 Groza Jo preletí,
 Ker vid' od ran nesnažniga,
 Ki čira vse stvari.

V.

Ne bran' se Šimon! vzemi križ!
 Peljá pred božji tron,
 Če tukaj z Jezusam terpiš:
 Nebesa so tvoj lon.

VI.

Tud' ti Mu v dar z Veroniko
 Podaj čisto sercé:
 Če serce ni ognuseno,
 Vsak dar vzame od té.

VII.

Moj Jezus spet na terdih tléh
 Pod križam zdaj leží:
 Na tla Ga meče le moj greh,
 Greh Ga na tla tiší.

VIII.

Z Jeruzalemskim' ženami
 Hod'mo za Jezusam,
 S tolažbo v dolgi večnosti
 Bo serce polnil nam.

IX.

Že v tretje vidim Jezusa
 Za me na tléh ležat',
 Prederzno grešnik mečeš Ga,
 K' brez Njega hočeš vstat'.

X.

Nič več Ga nočem razžalit',
 Ki toljk' za me terpi,
 Grenkobo za me mora pit',
 Za me se sleč' pustí.

XI.

Roke, noge, ino cel telo
 Mu zdaj razpenjajo,
 Na terdi les nevsmiljeno
 Z žebli perbijajo.

XII.

Nebeške luči otamné,
 Ker Bog razpet visí,
 Raztegnjene ima roke,
 Ž njim' nas objet želí.

XIII.

O naj žalujem zdaj s Teboj,
 Mati vse žalosti!
 Ker mertev zdaj Zveličar moj
 V naročji Ti leží.

XIV.

Moj Jezus! le s Teboj živet',
 In vmreti jez želim,
 Ker hotel si za mene vmrét',
 De večni raj dobím.

* * *

Skoz svojo sveto rešnjo kri
 Nam Jezus! grehe zmí,
 De 'mo po smerti gledali
 Te v večni časti vsi.

Pesem, za križovi pot peti.

Ceno svojiga odrešenja
 Duša skerbno preišljuj,
 Jezusoviga terpljenja
 Strašne martre obžaluj;
 Obžaluj tud' grehe svoje,
 Reci: „Bog! pregrehe moje
 So ti križ nakladale,
 Te pregrozno križale“.

I.

Glej sodnik tam cel'ga sveta
 Pred Pilatužam stoji,
 Večni Sin Boga Očeta,
 V smert je sklican in molči;

On molčí, de bi zakriti
 Naši grehi mogli biti,
 De per sodbi obstoji,
 Kdor se tukaj spokorí.

II.

Težek križ se mu privleče,
 Jezus voljno vzame ga,
 De bi s križam večne ječe
 Rešil spokorjeniga.
 Glej, nedolžen križ objame,
 Voljno ga na rame vzame,
 Zakaj bi se grešniki
 Pokorjenja branili?

III.

Grozna peza hudobije
 Vsiga sveta, vsih ljudi
 Jezusa po tléh pobije,
 V prah potlačen tam leží.
 Grehi mojiga življenja
 Krivi tvoj'ga so terpljenja:
 Ljubi Jezus, vsmili se,
 Glej na zgrivano sercé!

IV.

Glej, vsih angeljev Kraljici
 V solzah plavajo oči,

Vidi, de na blagim lici
 Sina več lepote ni.
 Mati! oh pregrehe moje
 Krive so britkosti tvoje,
 Zgrivan k tebi perbežim,
 Daj, de milost zadobim.

V.

Kterga perst cel svet podpira,
 Kterga sapa vse živi
 Križ pretežki ga podira,
 Skoraj nima več moči.
 Jez se pa ko Simon vstavljam,
 Mu terpljenje še ponavljam,
 Ko pregreho ponovim,
 Jo za vsim ne zapustim.

VI.

Od kervi, prahu oskrunjen
 Je prelep njegov obraz,
 On narlepši — ves ostujen
 Iz ljubezni je do nas
 Alj ne bomo mu k zahvali
 Svojiga serca darovali,
 Ino vsi z Veroniko
 Vselj mu služili zvesto?

VII.

Jezus spet pod križam pade,
 Ino na terdih tleh leži,

Naše serce pa navade
 Grešne le ne zapusti:
 Koljkrat smo že obljubili,
 Pa obljube prelomili,
 Vender enkrat z greha vstat,
 Se za Jezusam podat!

VIII.

Z brumnim ženam omilujmo
 Vsmiljeniga Jezusa,
 Pa tud grehe obžalujmo,
 Grehi križali so ga,
 Le, če grehe zapustimo,
 Odrešenja sad dobimo
 Spokorjenim sveti križ
 Odpre srečen paradiz.

IX.

Križa teža polomila
 Spet je Jezusa na tla:
 Kdaj boš duša povernila
 Nja ljubezen brez konca?
 Vse je hotel sam prevzeti,
 Kar bi bilo nam terpeti:
 Grozni dolg presili ga
 Nja Vsigamogočniga.

X.

Ni zadosti še terpljenja?
 Tud' še osramoten bo

Špegel čistiga življenja,
 Slečen bo pred množico,
 In ostudniga grenila
 Mu hudoba podelila:
 Kar se človek pregreši,
 Stvarnik sam zanj pokorí.

XI.

Noge, roke, vsako žilo
 Grozno mu napenjajo;
 Nam serce ne bo počilo? —
 Na križ ga perbijajo!
 Z vsake rame kri se vlije,
 Krotko jagnje milo vpije:
 Oh, poglejmo grešniki,
 Kaj hudoba naša stri!

XII.

Celiga sveta Življenje —
 Jezus — oh! razpet visi,
 Jezus, moje poželjenje
 Zdaj na križu obledí;
 On, nedolžno božje jagnje,
 Svojo sveto glavo nagnje,
 Nas Očetu perdobí,
 S smertjo našo smert vmorí.

XIII.

Serce matere — Divice
 Je presunil ojster meč,

Marternikov vsih kraljice
 Sveti Sin ne dihne več.
 Mertev se j' v naročje dene,
 Več tolažbe ni nobene:
 Grešnik! spreoberni se,
 Zbriši solze matrne.

XIV.

V novim grobu zdaj počiva
 Za me vsmertjen božji Sin,
 V mojim sercu naj prebiva.
 Vselj ljubezni nja spomin:
 Duša! kak bi pozabila,
 Kaj je milost njega strila?
 Za te mertev tu leži,
 Perdobiť življenje ti.

* * *

Oh Ljubezen neizrečena!
 Ljubim te iz dnu sercá,
 Ti dobrota preljubljena!
 Tebe ljubim brez koncá;
 Rajši hočem vse terpeti,
 Vse zgubiti, tudi vmreti,
 Kakor tebe zapustit',
 Tebe kdaj še razžalit'.

Perva pesem k sveti Maši.

Začetik.

Jezus male k sebi kliče,
 Žegnat hoče otročiče,
 Nas objeti on želi.
 Njemu čast ino hvale peli
 Bomo, z mašnikam veseli.
 (Sveto mašo služili.)

Kirie.

Jezus, vučenik čednosti,
 Vsmili se naše mladosti,
 Ino odpusti grehe nam!
 Tebi hočemo služiti,
 Greha nikdar več storiti;
 (Bodi vsmiljen vbožčekom!)

Gloria.

Večni! tebi hvalo peti,
 Ljubi mir ljudém želeti,
 Ki so dobriga serca:
 To je angeljsko veselje,
 To so tudi naše želje;
 (To nam pravo srečo dá.)

Evangelj.

Zvesto hočemo poslušati,
 V serci prav preišljevati,
 Kar nam Jezus govoriš.
 Radi hočemo storiti,
 Pridni in pošteni biti,
 (Kakor nas lepo vučiš.)

Kredo.

Za resnico vse imamo,
 Tvoje navke vse spoznamo,
 Ki jih cerkev nas uči.
 Daj po veri prav živeti,
 Ino enkrat srečno vmreti,
 (Naj nam tvoja luč gori!)

Ofrovanje.

1.

Kaj bi tebi, Oče dali?
 Kaj bi z mašnikam darvali?
 Vse, kar 'mamo, tvoje je.
 Naše djanje in življenje,
 Vse veselje in terpljenje,
 (Oče, tebi damo vse!)

2.

Nekaj kruha ino vina
 Kri, teló bo tvoj'ga Sina;
 On daruje se za nas.
 Oh, poglej na revne s'rote,
 Skaži nam svoje dobrote,
 (Vsmili se nas vsaki čas!)

Sanktus.

Sveto pesem povzdignimo,
 Lepo z angelci slovimo:
 Sveti, sveti, sveti Bog!
 Vsi ljudje te naj spoznajo,
 Vse stvarí teb' hvalo dajo;
 (Oče, vsliši glas otrok!)

Po povzdigovanji.

Klečijoči počastimo
 Na altarji Jezusa,
 V Zakramenti zdaj molimo
 Prav'ga živiga Boga.
 Hvaljen bodi Jezus ljubi,
 Ki si križan za nas vmerl
 In nam sveti raj odperl.

Jagnje božje.

Kakor Jagnje na Kalvarji
 Jezus za nas vmerl je;

Zdaj daruje na altarji
 Tud' za naše grehe se.
 Hvaljen bodi, i. t. d.

Obhajenje.

Jezus zdaj per nas stanuje
 U podobi kruha skrit;
 Svojo milost nam daruje,
 In se dušam da zavžit.
 Hvaljen bodi, i. t. d.

Konec.

Jezus, tvoji hoč' mo biti,
 Le nam ti svoj žegen daj!
 Daj nam srečno k tebi priti
 Iz te zemlje v sveti raj!
 Hvaljen bodi, i. t. d.

Druga pesem k sveti Maši.

Začetik.

Pred Tebo mi klečimo,
 O Ti Bog Sabaot!
 Tebi perporočimo
 Ta ofer, o Gospod!
 Naj Tebi, Bog, dopade

Našiga petja glas,
 Dodel' nam svoje gnade;
 Z nebes poglej na nas.

2.

Ta dan, preden terpeti
 Je Jezus si zvolil!
 (Ino na križu vmreti)
 Je per večerji bil;
 Tam je On kruh no vino
 Žegnal, vučencam dal,
 „To vi k moj'mu spomiu
 „Storite“ jim je djal.

3.

„Vzemite, jejte no pite
 Moje meso in kri,
 In vedno častite
 Ljubezen, ki to st'ri:
 Se ofram, križan biti
 Ino vmreti za vas;
 Kdor hoče k meni priti,
 To vervaj vsaki čas.“

4.

Ta ofer k Tebi pridi
 Za dober duh, o Bog!
 Nam se pa vselej snidi

K troštu naših nadlog:
 Za ofer mi ne damo
 Kakor Aron telét,
 Le Jezusa spoznamo,
 On je naš ofer svet.

Gloria.

1.

Bog Oče, Tebi sliši
 Čast, hvala vekomaj,
 Ta mir per naši hiši
 Obderži nam vselaj,
 De bi Tebi služili
 Tukaj pred straham fraj,
 Po smerti pa dobili
 Tamkaj ta sveti raj.

2.

Jezus, Ti božje jagnje!
 Na križu vmerl za nas,
 Naj z gnado se k nam nagne
 Tvoje serce vsak čas.
 Tebe tudi častimo
 Sveti Duh, troštar naš,
 In serčno želimo,
 De Ti svoj trošt nam daš.

K Evangelju.

1.

Od božjih ust imamo
 Ta evangelski vuk,
 Saj pa tudi spoznamo,
 De je resnični Bog,
 De ne more goljfati,
 Tud' ne biti goljfan,
 To vervat no deržati,
 Mora verni kristjan.

2.

Ta vuk nam pot ta pravi
 Kaže v nebesa prit,
 Kdor se na njega vstavi,
 Ne more se zmotit!
 Ta vuk terdno deržati
 O Bog! pomoč nam daj,
 No s Teboj stanovati
 V nebesih vekomaj.

Kredo.

1.

Verjemo, de Bog Oče
 Stvaril zemljo, nebo,
 Kater' mu je mogoče

Vse b'lo, no vselej bo;
 De je Jezus ta sveti
 Sin, kterga je rodil,
 Človek je pa spočeti
 Od svet'ga Duha bil.

2.

Od Marije Divice
 Na svet je rojen bil,
 Zavolj naše krivice
 Na križu smert storil;
 V grob so ga položili,
 Pred pekel dol je šel,
 Vsi so se veselili,
 K' je tretji dan spet vstal.

3.

V nebesa na desnico
 Je On h Očetu šel,
 Enkrat bo pa s pravico
 Ta svet sodit prišel,
 Ino v pekel te krivične
 Tedaj obsodil bo,
 S seboj pak te pravične
 Bo peljal gor v nebo.

4.

Verjemo no spoznamo
 Tud' Duha svetiga,

Katoliško cerkev samo

Ino zravno tega
 Še tih svetnikov gmajno,
 Grehov odpušanje,
 Ino po gorvstajenju
 To večno življenje.

K darovanju.

1.

Bog! Tebi naj dopade,
 V nebo ta ofer vzet,
 Sprostiti tvoje gnade
 Za nas no celi svet:
 Zdaj je le kruh no vino,
 Pa spremenjeno bo
 V meso, kri tvoj'ga Sina,
 Kakor mi vérjemo.

2.

S tem ofram tud zročimo
 Dušo, serce, telo,
 Ino perporočimo,
 De b' Tebi všečo blo;
 De bi zvesto deržali,
 Kar Ti nam zapoveš,
 Ino vsega se varvali,
 Kar Ti nam prepoveš.

3.

Mi tudi k ofru damo
 Naše truplo no kri,
 Ino vse, kar imamo,
 Teb' k službi naj stoji,
 Požegnaj naše polje;
 No vse, kar raste tam,
 Z dobroto svoje volje,
 De bode k pridu nam.

Sanktus.

1.

K nebesam gor poglejmo,
 Kjer je Bog, naš Gospod,
 Ino veselo pojmo:
 Svet si Bog, Sabaot!
 Zemlja, nebo spoznajo
 Tvojo moč no oblast,
 Stori, de tudi dajo
 Neverniki Ti čast.

2.

De bi vsi vkup častili
 Gospoda našiga
 S celim sercam ljubili
 Vsi Šina božjiga;

Hosana v visokosti,
 Hvaljen bodi, Gospod!
 Po celi širokosti,
 Hvaljen bodi povsod.

Po povzdigovanji.

1.

Molimo klečejoči
 Zdaj Tebe, o Gospod,
 No Bog nevidejoči!
 Pusti od svojih s'rot
 Molituv k sebi priti,
 Ti si naš živi Bog,
 Pod belim kruham skriti,
 Tako priča tvoj vuk.

2.

Tvoje je na Kalvarji
 Božanstvo skrito b'lo,
 Tukaj pa na altarji
 Je skrito tud teló:
 Ta ofer svete maše,
 Ta je tega spomin,
 De je za grehe naše
 Na križu vmerl Bog Sin.

3.

Ti naše grehe zbriši,
 Jezus! skoz svojo kri,
 Ti našo prošnjo vsliši,
 No pred nami ne skrij
 Svoje obličje sveto,
 Temuč po smerti daj
 Gledat na unim svetu
 Tajisto vekomaj.

Agnus Dei.

1.

Nam se je veseliti,
 Čudež se je zgodil,
 Kristus se hoče skriti,
 De b' hrana naša bil.
 V podobi kruha, vina,
 Živo meso ino kri
 Jezusa božj'ga Sina
 Na altarji stoji.

2.

To pravo jagnje božje
 Je hotlo skriti se,
 Katero je na križu
 Zbrisalo grehe vse:

Ljubezen neizrečena,
 O milost brez konca!
 De b' stvar ne b'la zgubljena;
 Za njo se Stvarnik dá!

3.

Ko bomo mogli vmreti,
 O daj, nebeška Jéd!
 Se vredno nam prejeti,
 De zapustimo svét.
 Veseli ino mirni
 Brez vsakiga strahu,
 Ino k Tebi, Bog nezmérni!
 Na večno pridemo.

4.

O daj nam svete želje,
 Velikrat Te prejet':
 Naj radost ino veselje
 Nam bo ta sveta Jéd,
 Le vedno Tebi ž'veti
 Ino greha bati se:
 Kak sladko nam bo vmreti,
 K Teb' poverniti se!

K šegnu.

1.

Zdaj smo dar svete maše
 Skončali, o Gospod,

Vsliši molitve naše!
 Prej, de gremo od tod,
 Požegnaj nas, Bog, Oče,
 Sin ino sveti Duh,
 Po tem ne bo mogoče,
 De b' zašel si naš duh.

2.

Ne pusti, de b' grešili,
 Ki smo per maši b'li,
 Le stori, de služili
 Bi zvesto Tebi vsi:
 Z mogočno roko varji,
 Gospod! nas celi dan,
 Po smerti nas perpelji,
 Na svojo desno stran.

 Perva pesem k svetimu žegnu.

Častimo te
 Živi kruh angeljski!
 O pravi človek skup,
 Ino ti Bog nebeški!
 Sveto, sveto, sveto,
 Sveto, črez vse sveto
 Jezusa rešnje telo
 V svetimu Zakramentu.

Po svetim žegnu.

Nikdar nas ne zapusti
 O Jezus, vse sladkosti!
 Sosebno pa poslednji čas
 Oh bodi Jezus ti per nas!
 Častito vsaki čas bodi
 Presladko ime Jezus
 Ino ime Marija!

Druga pesem k svetimu žegnu.

1.

Hvalimo te
 Prečudno skriti Bog!
 Ino pros'mo te:
 Pomagaj nam 'z nadlog!
 Sveti, sveti, sveti,
 Sveti si, presveti!
 Hvaljen bodi po vrednosti
 V svoji skrivni visokosti!

2.

Požegnaj nas
 Ino naše vse blago!
 Poslednji čas
 Perpeljaj nas v nebo!
 Sveti, sveti, i. t. d.

Perva pesem k pridigi.

1.

Oče naš, ki v nebesah si,
 Na zemlji ino povsodi,
 Tvoje ime po vrednosti
 Vselj posvečeno bodi!
 Pridi kraljestvo tvoje k nam,
 Tvoja volja se snidi
 Na zemlji, kak v nebesih tam,
 Teb' k časti, nam pa k pridi.

2.

Vsakdanj'ga kruha, pros'mo te,
 Daj Bog otrokam tvojim;
 Odpusti nam naše dolge,
 Kak mi dolžnikom svojim.
 Varji skušnjav nas vsaki čas,
 Ne pusti nas grešiti;
 Od vsiga zlega reši nas,
 Ino daj nam k tebi priti!

3.

Marijo angelj počasti:
 „Marija bod' češena!
 Med vsimi gnade polna si,
 Tak srečna ni nobena.

Gospod je s teboj, žegnana
 Si ti med vsim' ženami"!
 O mati Sina božjiga!
 Marija, bodi z nami!

4.

Presrečno je tvoje telo,
 K' si Jezusa rodila;
 On tebe vselej vslišal bo,
 Karkolj ga boš prosila.
 Marija, prosi ti za nas,
 De srečno tu živimo,
 Ino kedar pride zadnji čas,
 Se tamkaj veselimo.

Druga pesem k pridigi.

1.

Očeta ino Sina,
 Ino Duha svetiga
 V časti tiga imena
 Častimo mi Boga.
 Molitva ta je sveta,
 Z katiro je vučil
 Kristus častit Očeta,
 Ino njo je nam zročil.

2.

Oče naš, ki v nebesih
 Kraljuješ vekomaj:
 Na dušah in telesah
 Ti nam svoj žegen daj!
 Vselj bodi posvečeno
 Tvoje sveto ime;
 Svetejši ni nobeno,
 Kakor to tvojo je.

3.

Tvoje kraljestvo pridi
 Po naši smerti k nam,
 Tvoja volja se snidi
 Na zemlji, kakor tam.
 Daj nam vsakdanj'ga kruha
 Za dušo in telo;
 Pošlji nam svet'ga Duha,
 De nam ga žegnal bo.

4.

Odpusti, mi želimo,
 Ti naše grehe nam,
 Kakor mi odpustimo
 Vsim svojim dolžnikom.
 Ne peljaj nas v skušnjava

Od zlega reši nas,
Ino daj nam misel pravo,
Te ljubiti vsaki čas!

Po pridigi ali keršanskim nauki.

1.

Srečen, srečen, kdor ohrani,
Kar nas Jezus je vučil,
Vsiga hudiga se brani,
Pred katerim je svaril;
Zvirk življenja večniga
So besede Jezusa.

2.

Vučenosti — tovaršice
Nam življenje slajšajo
In čednosti — tolažnice,
Nam terpljenje lajšajo:
Nas vučijo prav živeti,
Ino enkrat srečno vmreti.

3.

Čast, lepota in bogastvo
Vse en kratek čas terpi,
Vse posvetno veličastvo
V prah, v pepel se spremeni;
Prejšla bo zemlja, nebo,
Nauki ti ostanejo.

Adventna pesem.

1.

Marija bod češena,
 Denica juterna!
 Prelepo razsvetljena
 Mati Zveličarja.
 Brez vsiga madeža
 Ti bodeš porodila
 Nam Sina božjiga.

2.

Od Boga vse modrosti
 Velk angelj je poslan
 K Mariji z visokosti,
 Gabrijel imen'van.
 On tako govori:
 „Češena si Marija,
 Vsa gnade polna si.

3.

Marija zastopila
 Nja govorjenja ni,
 Zato ga je prosila:
 Naj nji odgovori,
 Marija se ne boj!
 Žegnana med ženami,
 Svet Duh je ženin tvoj!“

4.

Bog hoče, de rodila
 Boš Sina božjiga,
 Zato tud imen'vala
 Boš njega Jezusa.
 Sin bo Narvikšiga;
 Na troni bo kraljeval
 Očeta Davida.

5.

„Kak se bo to zgodilo,
 Ker ne poznam možá?“
 „Vse se bo dopolnilo,“
 Angelj odgovor dá.
 „Obsenčil tebe bo
 Svet Duh, de porodilo
 Deviško bo telo.“

6.

„Tud sveta Lizabeta
 Postala noseča,
 Ki je velike leta
 Nerodovita b'la.
 Mogoč' je Bogu vse;
 Vse to se bo spolnilo,
 Kar on obljubil je.“

7.

Na to Marija rekla :

„Naj meni se zgodi!
 Gospodova sim dekla,
 Kar on z menoj storí!“
 Veselo spet nazaj
 Se angelj je povernil,
 In zletel v sveti raj.

8.

Bog hotel je tak 'meti,
 De prišel je na svet
 Bog Sin za nas terpeti,
 In tudi za nas vmret.
 Marijno telo
 Je sebi on izvolil,
 In postal je meso.

9.

Teb' božja porodnica,
 Prečist deviški cvet!
 Tebi devic, Devica!
 To pesem hoč' mo pet!
 Vsi pros' mo te lepo:
 Pomagaj nam po smerti
 V hišo Očetovo!

Postna pesem od terpljenja Kristusoviga.

1.

V vertu tam na oljski gori
 Izveličar naš klečí;
 Bleda luna njemu sveti,
 On kervavi put poti.
 Nja obhajajo težave,
 Gleda strašno Goljgato;
 Trudnih jogrov težke glave
 Sladko zravn' počivajo.

2.

Že sovražna tropa hruje,
 Iškarjot jo sam peljá;
 Judež Jezusa kušuje
 In sovražnikam izdá.
 „Koga jišete?“ jim reče,
 Vse popada in leží;
 Ker se njim pa branit neče,
 So ga križam zvezali.

3.

Iz ljubezni do Očeta
 V sredi trinogarjev je,
 Vmret za grehe vsiga sveta

Kakor jagnje spravlja se,
 Pen'jo se štimanoglavci,
 Ves pohleven on molčí
 Ljudstvo šuntajo hinavci,
 De le: „Križaj ga!“ kričí.

4.

Ptuj sodnik na sodnjim stoli
 Ga nedolžniga spozná;
 Truma pa v dvoriši doli
 Se vtolažiti ne dá.
 „Jez ne najdem“, Poncjus vpije,
 „De bi smerti vreden bil“.
 „Le črez nas naj se razlije,
 Kliče ljudstvo, njega kri!“

5.

Roke si Pilatuž vmije,
 Križat' Jezusa pustí,
 Grozno bruno vgonobije
 Njemu ljudstvo navalí.
 Gora sterma ino bridka,
 Težek križ in pot je terd;
 Jezus nese brez počitka
 Za plačilo svojo smert.

6.

Ves oslavljen Jezus dojde
 Glav mertvaških strašen kraj,

De v nebesa človek pojde,
 Vmira on na križu zdaj.
 Kri preliva in plačuje,
 Kar je Adam pregrešil,
 Za sovražnike zdihuje,
 De b' njim Oče odpustil.

7.

Ves nedolžen Jezus vmira,
 Ljudstvo njemu se smeji;
 Le k Očetu se ozira,
 Njemu dušo izroči.
 Pokati začele skale,
 Tresit' zemlja in nebo!
 Grešne trume so spoznale:
 „Pravi božji Sin je to!“

8.

Vidiš tam pod križam stati
 Jezusa perjatele;
 Začni z njim tud ti žalovati,
 Milo z njim razjokaj se!
 Magdalena solze taka,
 Ljubi Janez se solzi;
 Z lastnim solzami omaka
 Mati svoj'ga Sina kri,

9.

Njega duša objiskuje
 Vernih duš počiven kraj,
 Tud pred peklam oznanuje
 On očakam sveti raj.
 Truplo v skalo pokopali
 Žalostni perjатели;
 Skerbno so ga zavar'vali
 Jezusa sovražniki.

10.

Jezus je s'cer moral vmreti,
 De b' nam življenje dal;
 Vender v zemlji ne strohneti,
 Sam je spet od smerti vstal.
 Hudobija tiga sveta
 Zdaj premagana leži;
 V časti svojiga Očeta
 Zveličar naš živí.

Velikanočna pesem.

1.

Zveličar gre iz groba,
 Ob moč je smert, trohnoha;

Velikanočno jagnje bil,
Je za me drago kri prelil. Aleluja.

2.

Tako je človek rešen
U brezen satan trešen;
Smert nima svoj'ga zela več,
Odpert je grob, ino kamen preč. Aleluja.

3.

Odrešil je Očete,
Veliko časa vjete;
Iz tmè jih zdaj peljal z častjo,
V zaperto z greham prej nebo. Aleluja.

4.

Kako se svet'jo rane,
Nevsmiljeno mu dane;
Veselje angeljsko verši,
De smert je mertva, nas vučí. Aleluja.

5.

Je terdna naša vera,
Resnica jo podpira;
Zveličar je svoj grob prestal,
Tud nam bo vstat iz groba dal, Aleluja.

6.

Le kratka noč bo v grobi,
 Ko angelj nam zatrobi;
 Telo tud potlej popelja
 Zveličar v raj, ino smert nehá. Aleluja.

7.

Dopolnit naše želje,
 Perpraviti gre veselje;
 Ti greš Zveličar pred menoj,
 Prišel bom, upam, za teboj. Aleluja.

8.

Življenje spreberniti,
 Tako daj k tebi priti;
 Na desni per Očet' sediš,
 Od tam plačila vsim deliš. Aleluja.

9.

Pred sodbo bom postavljen,
 Po svatovsko napravljen;
 S kervjo pa jagnjeta opran,
 Med njega svate svat bom djan. Aleluja.

10.

Aleluja, Aleluja,
 Aleluja, Aleluja,
 Po tvoje Jezus, bratam brat,
 Daj tudi nam od smerti vstat! Aleluja.

Pesem per procesiji v križov teden.

1.

Bog ki grešnike strahuješ,
 Ino pravične zveseljuješ,
 V nebi ti nad nam' živiš,
 Žugaš, tepeš in krotiš:
 Sliši nas stvari uboge,
 In odverni nam nadloge,
 Zdrave v miru nas ohran',
 Daj nam kruha vsaki dan!

2.

Vsaki dan nas iz dobrote
 Preskerbiš lahko sirote;
 Si mogočen Gospodar,
 In skerbiš za vsako stvar.
 Sliši nas, i. t. d.

3.

Ti dajaš stvarem živeti;
 De gre dež ino solnce sveti,
 De nam polje zelení,
 Ino žito dozori.
 Sliši nas, i. t. d.

4.

Če živali res škodljive
 Pridejo na vert in njive,
 Tvoja volja je tako,
 Z greham smo zaslužili to.
 Sliši nas, i. t. d.

5.

Če iz neba le dežuje,
 De nam živež potonuje,
 Pride to iz tvojih rók
 Zavolj spačenih otrók.
 Sliši nas, i. t. d.

6.

Če po leti za vročino
 Vzame toča vso poljnino,
 De zelen'ga vidit ni,
 Smo grešili mi sami,
 Sliši nas, i. t. d.

7.

Če germí, se križem bliska,
 De se vsak ostrašen stiska,
 Grešnik tvojo moč spozná,
 V svojih grehah trepetá.
 Sliši nas, i. t. d.

8.

Svojo moč prav pokazati,
 Hotel si Egiptu dati
 Rodovitost sedem let,
 Ino sedem lakot spet.
 Sliši nas, i. t. d.

9.

Izraelce si posvaril,
 Z dolgo sušo njih udaril,
 Ko je Ahab kralj njih bil,
 De tri leta ni rosil.
 Sliši nas, i. t. d.

10.

Je nebo zaperto bilo,
 Polje ni dežja dobilo;
 Izrael je malik'val,
 Ti si ga, Bog objiskal.
 Sliši nas, i. t. d.

11.

Pa Elija si ohranil,
 Čudno lakote ga vbrnil,
 K' je zatirala strašno
 Celo judovsko zemljo.
 Sliši nas, i. t. d.

12.

Ker se ljudstvo preoberne;
 Šibe tvoje si odverne;
 Ko Elija pros za nja,
 Dosti dežja kmalo 'ma.
 Sliši nas, i. t. d.

13.

O Bog tudi nas se vsmili,
 Ki smo te močno žalili;
 Kedar bodeš tepel nas,
 Vsliši prošnje tisti čas.
 Sliši nas, i. t. d.

14.

Tebi Bog se bomo vdali;
 Svoje polje obdel'vali;
 Ti odpri roko Gospod,
 In dodeli nam dobrot!
 Sliši nas, i. t. d.

Binkoštna pesem.

1.

Oče, težej nas otrók!
 Sveti Duh, tretja peršona!
 Ti vsigamogočni Bog!
 Pridi k nam iz tvoj'ga trona,
 Ti razsvetli nam glavé,
 Z svojim ognjam vžgi sercé!

2.

Vučenik si nam poslan
 Od Očeta ino Sina,
 De bi Oče bil spoznan,
 Daj nam luč prav'ga spomina,
 Daj resnico nam spoznat',
 Po pravici daj ravnat!

3.

Ti nebeških darov ključ,
 Ti učitelj vse modrosti!
 Peržgi nauka lepo luč,
 Nagni nam sercé k svetosti;
 Dobriga začetnik si,
 Dokončav'c popolnosti!

4.

Mi otroci, tempelj tvoj,
 Sveti Duh, ti v nam prebivaj!
 Čédi, lepšaj tempelj svoj,
 Z svojoj gnadoj ga omivaj,
 Naj nedolžno bo sercé,
 Bistra glava, zdravo vse.

5.

Sveti Duh, ti božja moč,
 Daj nam lahko se učiti,
 Daj, de nam bo tud' mogoč'
 Vse te nauke dopolniti;
 Serce daj do šole nam,
 Daj veselje šolarjam!

Hvalna pesem per procesiji svetiga Rešnjiga Telesa.

1.

Vsi jezike povzdignite
 Hvalo Izveličarju:
 Vsi Gospoda počastite
 V Zakramentu rešnjimu;
 Nja telo in kri molite,
 Slavo pojte Jezusu.

2.

Nja divica je rodila,
 Sinu večniga Boga,
 Zemlja je od Nja dobila
 Seme nauka božjiga;
 Njega Rešnja kri omila
 Grehe celiga svetá.

3.

Po večerji zadnji zročil
 Svojo kri ino teló,
 Preden se je svojih ločil
 Ino vzel od njih slovó;
 Vsim ljubezen priporočil:
 „V moj spomin storite to“.

4.

Kruh ino vino premenilo
 Se je v Nja mesó in kri;
 Kakor se je tam zgodilo,
 Na altarji se zgodí.
 To prečudno opravilo
 Sveta vera nas vučí.

5.

Vsi ponižno počastimo;
 Ino molimo Jezusa,

S srcem roke povzdignimo,
 Naj nam sveti žegen dá.
 Z cel'ga serca zahvalimo
 Svoj'ga Izveličarja.

6.

Večnimu Očetu hvala,
 Hvala božjimu Sinu; —
 Oh, de b' se spodobno dala
 Tudi Duhu svetimu!
 Hvalo vsaka stvar dajala
 Triedinimu Bogú.

**Pesem pred presvetim Rešnjim
 Telesam.**

1.

Pertecite sem kristjani
 Od ljubezni božje vžgani!
 Prid'te Jezusa častit',
 K' je v podobi kruha skrit.

2.

To je ta presveta Mana,
 Iz nebés na svet nam dana,
 Nas popotnike živi
 Prot' dežel' obljubljeni.

3.

De v nebesa človek najde,
 Se Bog v jéd med nami znajde:
 Duša se ne pogubi,
 Ki od tega kruha ž'ví.

4.

O preženi nam skušnjave,
 In pregrešne vse zmotnjave,
 Kugo, vojsko, lakoto,
 In kar bi nam škod'valo.

5.

Daj moč brumniga življenja;
 Britke solze spokorjenja,
 Živo vero, vupanje,
 In ljubezni množenje.

6.

Kedar bode treba vmreti,
 Daj se vredno nam prejeti,
 Inó vzemi nas v nebó
 Med množico zvoljeno.

7.

Ljubi Jezus! češen bodi
 Tu med nami, in povsodi:
 Z angelji no Serafi
 Naj Te vsaka stvar časti.

Perva pesem pred šolo.

1.

Hvala Bogu! de živimo;
 Bog nam ljubo zdravje dá,
 Šole se razveselimo;
 Šola bod' pozdravljena!
 Pridni biti,
 Se vučiti
 Skerbno dones hočemo;
 To veselje naše bo.

2.

Zgodaj ptički žvergolijo,
 Hvalo Stvarniku dajat;
 Pridne bčelice letijo,
 Si po rožah sterdi brat.
 Tudi mravlja
 Si perpravlja,
 Se za zimo oskerbí;
 Pridne biti nas vuči.

3.

Sveti Duh! ti nas razsveti,
 In nam pravo pamet daj,
 Božjih naukov se prijeti,
 Greha pa varvati naj.

K božji časti
 Daj nam rasti
 V naukih ino čednosti;
 To nas v šoli veseli.

Druga pesem pred šolo.

1.

„Pustite k meni otročiče!“
 Naš ljubi Jezus govori,
 In nas prijazno v šolo kliče,
 Ker nas lepo vučit želi.

2.

Preljubi Jezus! vsi želimo
 Tvoji pridni učenci bit';
 Pamet in serce teb' zročimo:
 Pomagaj nam, se prav vučit'!

Perva pesem po šoli.

1.

Vsi zapojmo:
 Hvala bod' Bogu!

Ker smo dones dobro znali,
 Šolo srečno dokončali;
 Lehko zdaj zapojemo:
 Hvala bod' Bogu!

2.

Za vse nauke
 Hvala bod' Bogu!
 Ni nam delo zamujeno,
 Tud' nobeno nas tepeno;
 Lehko gremo spet domú:
 Hvala bod' Bogu!

Druga pesem po šoli.

1.

Za vse, kar smo se naučili,
 In milosti tvoje zavžili,
 Zahvaljen bod' vsmiljeni Bog
 Od vsih svojih vernih otrok!

2.

Ker dal si nam svetiga Duha,
 Daj nam še vsakdanjiga kruha;
 Tak gremo veseli damo,
 In bomo živeli lepo.

Cesarska pesem,

veljavna za vse dežele slovenskiga jezika.

(Po Haydenovim napevu.)

1.

Bog ohrani, Bog obvari
 Nam Cesarja, Avstrijo!
 Modro de nam gospodari
 S svete vere pomočjo!
 Branimo Mu krono dedno
 Zoper vse sovražnike;
 S Habsburškim bo tronam vedno
 Sreča terdna Avstrije.

2.

Za dolžnost in za pravico
 Vsak pošteno zvesto stoj,
 Če bo treba pa desnico
 S serčnim upam dvigni v boj!
 Naša vojska iz viharja
 Prišla še brez slave ni,
 Vse za dom in za Cesarja,
 Za Cesarja blago, kri!

3.

Meč vojšaka naj varuje,
 Kar si pridnost zadobi,

Bistri duh pak premaguje
 Z umetnijo, znanostmi!
 Slava naj deželi klije,
 Blagor bod' pri nas domá:
 Vsa, kar solnce je obsije,
 Cveti mirna Avstrija.

4.

Terdno dajmo se skleniti;
 Zloga prava moč rodi;
 Vse lahko nam bo storiti,
 Ako združimo moči.
 Brate vodi vez edina
 Nas do cilja eniga:
 Živi Cesar, domovina:
 Večna bode Avstrija!

*Pristavek gledé na poroko Njegoviga c. k.
 apost. Veličanstva.*

5.

In s Cesarjem zaročnica,
 Ene misli in kerví,
 Vlada milo Cesarica,
 Polna dušne žlahtnosti.
 Kar se more v srečo šteti,
 Večni Bog naj podelí:
 Franc Jožefu, Lizabeti,
 Celi hiši Habsburški!

XI.**Sveti Rožni kranc.****I. Veseli déł.**

1. Kteri nam oživi pravo vero. 2. Kteri nam dá terdno vupanje. 3. Kteri nam vžgè serčno ljubezen.

1. Kteriga si Devica spočela. 2. Kteriga si Devica v ob-
jiskanji Elizabete nosila. 3. Kteriga si Devica rodila. 4. Kteriga si Devica v tempeljni darovala. 5. Kteriga si Devica v tempeljni najšla.

II. Žalostni déł.

1. Kteri nam poterdi spo-
min. 2. Kteri nam razsvetli

pamet. 3. Kteri nam omehčí voljo.

1. Kteri je za nas kervavi put putil. 2. Kteri je za nas gajžlan bil. 3. Kteri je za nas s ternjam kronan bil. 4. Kteri je za nas težek križ nesil. 5. Kteri je za nas križan bil.

III. Častiti děl.

1. Kteri nam vodi naše misli.
 2. Kteri nam vodi naše besede.
 3. Kteri nam vodi naše djanje.
 1. Kteri je od smerti vstal.
 2. Kteri je v nebesa šel. 3.
 Kteri je svetiga Duha poslal.
 4. Kteri je tebe v nebesa vzel.
 5. Kteri je tebe v nebesih kronal.

Angeljski Rožni kranc.

R. Veri ino Očenaši moli 3 Češena si . . . ino per vsaki perstavi:

1. Kteri nam oživi pravo vero. 2. Kteri nam dá terdno vupanje. 3. Kteri nam vžgè serčno ljubezen.

Potem moli Oče naš; — na to se desetkrat ponovi:

V. Svet, svet, svet je Gospod Bog Sabaot, nebo ino zemlja sta polna njegove časti.

R. Čast bodi Bogu Očetu, ino Sinu, ino svetimu Duhu, kakor je bila v začetku, zdaj, vselaj ino vekomaj. Amen.

Tak se trikrat ponovi v čast presvete Trojice. Poslednjič se moli Oče naš i. t. d. Češena si Marija i. t. d.

Dokončanje molitve.

Ů. Gospod vsliši molitvo mojo!

Ř. Ino vpitje moje naj k tebi pride!

Ů. Vsigamogočni ino vsmiljeni Bog nas vsliši!

Ř. Amen.

Ů. Ino vernih duše naj v miru počivajo.

Ř. Amen.

Kazalo.

Stran

I. Juterna Molituv	5
II. Večerna Molituv	9
III. Molitve k sveti Maši:	
Pred sveto Mašo	13
Tri božje Čednosti	31
Po sveti Maši	55
Kratka viža sveto Mašo slišati	58
IV. Molitve k Spovedi:	
Pred Spovedjo	67
Po Spovedi	72
V. Molitve k svetimu Obhajilu:	
Pred svetim Obhajilam	73
Po svetim Obhajilu	79
VI. Priložne Molitve:	
Ob kaki časni sreči	85
Ob kaki nesreči	88
Posvečenje dela: Pred delam	90
Med delam	91
Po delu	91
Posvečenje veselja	93
Pred nastopam noviga stanú	97

VII. Molitve za bolnike :

Kratke molitve, vmerjočimu na- prej moliti	99
Molitve okolstoječih za bolnika, kteri vmira	102
Molituv za srečno zadnjo uro	105
Perporočenje	106

VIII. Litanije :

Lavretanske Litanije	107
Molitve pri Litanijah	110
Litanije od vseh Svetnikov	117
Molitve pri Litanijah	129
Litanije k svetim Rešnjim Te- lesu	139
Litanije od Kristusoviga terp- ljenja	144

IX. Sveti križov pot :

Vpeljevanje	150
Darovanje	151
Pervi Štacijon itd.	155
Skončanje	196

X. Svete pesmi :

Pesem, ki se dá tudi pri kri- žovim poti peti	198
Pesem, za križovi pot peti	201
Perva pesem k sveti Maši	207
Druga pesem k sveti Maši	210

	Stran
Perva pesem k svetimu žegnu	220
Druga pesem k svetimu žegnu	221
Perva pesem k pridigi . . .	222
Druga pesem k pridigi . . .	223
Po pridigi ali kersanskim nauki	225
Adventna pesem	226
Postna pesem od terpljenja Kri- stusoviga	229
Velikanočna pesem	232
Pesem per procesiji v križov teden	235
Binkoštna pesem	239
Hvalna pesem per procesiji sve- tiga Rešnjiga Telesa . . .	240
Pesem pred presvetim Rešnjim Telesam	242
Perva pesem pred šolo . . .	244
Druga pesem pred šolo . . .	245
Perva pesem po šoli	245
Druga pesem po šoli	246
Cesarska pesem	247
XI. Sveti Rožni kranc . . .	249

NARODNA IN UNIVERZITETNA
KNJIŽNICA

00000420777

Postavljeno od ...
230
229
228
227
226
225
224
223
222
221
220
219
218
217
216
215
214
213
212
211
210
209
208
207
206
205
204
203
202
201
200
199
198
197
196
195
194
193
192
191
190
189
188
187
186
185
184
183
182
181
180
179
178
177
176
175
174
173
172
171
170
169
168
167
166
165
164
163
162
161
160
159
158
157
156
155
154
153
152
151
150
149
148
147
146
145
144
143
142
141
140
139
138
137
136
135
134
133
132
131
130
129
128
127
126
125
124
123
122
121
120
119
118
117
116
115
114
113
112
111
110
109
108
107
106
105
104
103
102
101
100
99
98
97
96
95
94
93
92
91
90
89
88
87
86
85
84
83
82
81
80
79
78
77
76
75
74
73
72
71
70
69
68
67
66
65
64
63
62
61
60
59
58
57
56
55
54
53
52
51
50
49
48
47
46
45
44
43
42
41
40
39
38
37
36
35
34
33
32
31
30
29
28
27
26
25
24
23
22
21
20
19
18
17
16
15
14
13
12
11
10
9
8
7
6
5
4
3
2
1
0

